

از خود سیگانگی

بر اساس تفسیر موضوعی
سوره حشر آیه ۱۹

و لا تکونوا كاالذين نسوا الله فانساهم انفسهم او لئن هم الفاسقون : مانند آن گروه مبایشد که خدارا فراموش کردند ، و خدا آنها را به «خویشتن فراموشی» دچار ساخت ، آنان گروه فاسق (که از فطرت انسانی و اطاعت خدا خارج شده‌اند) می‌باشند.

قبلی در ذهن انسان مجسم می‌گردد . فراموشی علی دارزد که در کتاب های روانشناسی ، به آن‌ها اشاره شده است که مهمترین آن‌ها ضعف دستگاه حافظه ، بی اهمیت تلقی کردن شیء فراموش نشده ، مبتعد کر ساختن دستگاه ذهن به یک نقطه معین و خلقت از تناظر دیگر . و ... می‌باشد . په خاطر همین علل است که نسیان و فراموشی یکی از خصایص نوع انسان شمرده می‌شود ، و جز انسان‌های انگشت‌شمار ، کسی از آن‌مستثنی نمی‌باشد ولی باید توجه نمود که یک قسمت از نسیان‌ها اختیاری است

نسیان و فراموشی ، و در مقابل آن تذکر و بیادآوری ، دو حالت روانی است که عارض نفس و روح انسانی می‌گردند . حقیقت فراموشی جزاین نیست که صفحه ذهن در مراجعته مجدد نسبت به چیزی که انسان آن را آموخته بود ، خالی باشد ، و دستگاه ذهن در مراجعته درم از آن شی ، اثری نبیند هر چند ممکن است در نهانخانه ذهن تصویری از آن موجود باشد که به علی ارتباط با آن انجام نگیرد .

در مقابل آن «تذکر و بیاد آوری» است که در مراجعته مجدد ، مفاهیم و بایه تصاویر

۲- نسیان خدا

خطرناکتر از نسیان جرائم ، فراموش کردن خداست. خدائی کم‌سروشی انسان و جهان بوده و بندگان خودرا در برابر اعمال نیک و بدپاداش و کیفرمی دهد درچنین انسانی ، تمام غرائیز حیوانی زنده‌می‌شود و هر نوع قیدو بندرا زیرها می‌نهد .

در برخی از آیات قرآن مجید به این نوع از نسیان اشاره شده است که ذیلاً برخی را بی‌آور می‌شویم :

﴿ثُمَّ اذْخُولُهُ نَعْمَةٌ مِّنْهُ فَسَىٰ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلِ﴾ (زم-۸)؛ آنگاه که نعمتی از جانب خدا، اورا فرا گرفت ، خدائی را که قبل از خوانده فراموش می‌کند .

در این آیه علت فراموشی فزونی و غرق شدن در نعمت معرفی شده است، درحالی که در آیه دیگر، این حقیقت به تعبیر دیگر وارد شده است و قرآن احساس غناء را، مایه طفیان و حد و مرز نشناشی انسان می‌داند چنان که می‌فرماید: ان الْإِنْسَانُ لَيَطْغَىٰ، ان رَّاهُ استغنى . (علق آیمه‌های ۷-۶)؛ انسان آنگاه طفیان می‌کند که احساس غناء و بی‌نیازی کند .

نعمت و ثروت آنگاه مایه فراموش خدا، آنگاه سبب طفیان و شکستن قید و بندها می‌گردد که نعمت‌های مادی و کلیه وسایل و اسباب را، صد درصد مؤثر بداند و تصور کند که این وسائل مادی بدون مشیت الهی می‌تواند غبارغم و رنج را از چهره انسان

و انسان می‌تواند از آن جلوگیری کند از این جهت برخی از نسیان‌های خاطر بی‌آمد. های بدی که دارند، در قرآن مورد نکوهش قرار گرفته‌اند .

از میان نسیان‌های نکوهیده در قرآن می‌توان امور یادشده در زیر را نام برد :

۳- نسیان جرائم

فراموش کردن جرائم دیرینه، از جمله نسیان‌هایی است که در قرآن از آن مذمت شده است، زیرا نسیان گناه ، حاکی از آن است که فرد گناهکار ، بزم مورد ارتکاب را کوچک گرفته، آنرا کم اهمیت تلقی کرده است، و همین امر سبب می‌شود که انسان بار دیگر با سهولت به همان گناه باز گردد درحالی که گناه که روح انسان را دچارتیر کی و آنودگی می‌کند ، نباید تکرار گردد . قرآن در این مورد می‌فرماید :

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مَنْ ذَكَرَ
بِآيَاتِ رَبِّهِ فَاعْرِضْ
عَنْهَا وَنَسِّيْ ماْ قَدْمَتْ
يَدَاهُ﴾ (کوف آیه ۵۷)

؛ کیست ستمگرتر از آن کس که آیات خدابه او تذکرداده شود آنگاه او از آن روی گرداد و کارهای زشتی را که قبل انجام داده است فراموش کند .

آسان قرین بی‌آمد نسیان گناه، همان طور که گفتند شد، سهولت باز گشت به گناه است از این جهت قرآن هشتن شخصی را ستمکار ترین فرد خوانده که قبل از همه، به خود ظلم و ستم روا می‌دارد .

هم افسهم» (حشر آیه ۱۹)؛ مانند کسانی نباشید که خدارا فراموش کردند) سر انعام خداوند آنها را به فراموشی خویشتن دچار ساخت.

نکته مهم در این آیه این است که خویشن فراموشی معلول و اثر مستقیم، فراموش کردن خدام غرفی شده است، جهت آن واضح و روشن است زیرا باد آوری خدا، مایه‌ی دوری از فساد و گناه و در مقابل، فراموشی خدا، مایه‌آلودگی به گناه‌می باشد و فرد غرق در گاه آنچنان در اشاع غرانی حیوانی فرو می‌رود، که کرامت والای انسانی خود را فراموش می‌کند و به صورت حیوانی ذرمی آید که جز خور و خواب و شهوت، فکری درسر نمی‌پروراند و بدیهی است که چنین فردی حیوانی است به صورت انسان!

این گروه، از نظر قرآن «خود فریب دهنده‌گان»، «یاخود گمراه کننده‌گان» می‌باشد که بدترین خیانت‌هار از خویش رومی دارند چنانکه می‌فرماید:

«وَمَا يَخْدِعُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ» (پنهان آیه ۹۰)؛ فقط خود را فریب می‌دهند «وَمَا يَضْلُلُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ» (آل عمران: ۶۹)؛ فقط خود را گمراه می‌کنند، در حالی که نمی‌دانند.

یادآوری دو نکته

۱- امروز در مکتب‌های فلسفی غرب بحث مهی وجود دارد که عبارتند از:

بزداید، در این زمینه است که قرآن محکم- ترین وسائل و پناهگاه‌های مادی را سنت تر از لانه عنکبوت معرفی می‌کند و همه را غیرقابل اعتقاد تلقی می‌نماید چنانکه می‌فرماید:

«مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءٍ كَمِثْلِ الْعَنْكَبُوتِ الظَّلِيلَتِ بَيْنَ أَنَّا وَإِنَّهُنَّ بِالْبَيْوَاتِ الْعَنْكَبُوتِ لُوكَانُوا يَعْلَمُونَ (عنکبوت آیه ۱۱)؛ آنان که جز خدا برای خویش اولیائی بر- گزیده‌اند (تا آنان را در سختی‌ها و دشواری- های زندگی کمک کند) بسان عنکبوتند که برای خود لانه‌ای می‌تند (و بر آن اعتقاد می‌کند) در حالی که سنت ترین خانه‌ها لانه عنکبوت است اگر بدانند.

۳- فراموشی خویشن

بدترین فراموشی‌ها فراموشی خویشن است. اگر انسان دردو مرحله نخست گناه، ویاعلت و آمرینده خویش را فراموش می‌کرد این باز... بدینختی و تیره روزی او به بایه‌ای می‌ریلد که خویشن را فراموش می‌کند، و آنچنان از خود بیکانه می‌گردد که ساعت و خویشختی خود را فراموش کرده و هر روز براز خرق شدن در فساد و گناه، در تباہی و نابودی خود می‌کوشد.

در قرآن مجید به این نوع از فراموشی، در آیاتی اشاره شده است که برخی را یادآور می‌شوند:

«وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُواهُنَّ فَأَنَا

۲- مارکسیسم از هواداران « انسان مسلکی » و « خویشتن گرانی » باصطلاح « اومانیسم » استمارکس می کوید علاقه انسان به مال و ثروت و خداوند، موجب بک نوع از خود بیگانگی است زیرا چنین انسانی به چیزی دل می بندد که از درون خویشتن او بیرون است، و باید برای بیرون رفتن از خود بیگانگی اقتصادی ، از خود بیگانگی مذهبی ، مالکیت اختصاصی و علاقه به خدا و مذهب ازین برودت انسان از خود بیگانگی درآمده و به خویشتن گرانی برسد .

نقد نظریه مارکس در این زمینه در این مجال کوتاه ممکن نیست، فقط دو مطلب را بادآور می شویم :

نخست : مارکسیسم تکامل انسان و جامعه را در گرو تکامل ابزار تولیدی داند و معتقد است که با پیشرفت قدری وسائل تولید که زیربنای تکامل است، انسان و جامعه تکامل پیدامی کند، آیا مکتبی که عامل تکامل را در درون انسان جستجو نمی کند و عامل خارج از اورا ، مایه‌ی تکامل می اندیشد، چگونه می تواند دماز اومانیسم و انسان مسلکی بزند ۱۹ (دقت بفرمائید) .

دوم: مالکیت شخصی آنگاه مایه از خود بیگانگی می گردد که مال و ثروت شخصی هلف باشد، نه وسیله ، هر گاه در ویشی به خرقه خود دلبستگی پیدا کند از خود بیگانه

« از خود بیگانگی » و « خویشتن گرانی » وبا « بازگشت به خویشتن » ولی باید توجه نمود که هر دو معنی به روشنی در قرآن مجید وارد شده است

قرآن به موضوع « از خود بیگانگی » در آیه مورد بحث اشاره می کند و می فرماید : « فان ساهم انفسهم » همچنانکه به موضوع بازگشت به خویشتن نیز در تشریع دادگاه ابراهیم اشاره می کند آنجاکه می کوید : « فرجعوا الى انفسهم فقالوا انكم انتم الطالمون (انبیاء ۴۶) داوران دادگاه که بت می برستندند ، پس از ذکر ابراهیم به خویشتن بازگشتند و گفتند : شما مردم شیخگری هستید .

گروهی که در بر ابرات های چوبی و فلزی بیشانی به خاک می سایند و آنها رادر سر - نوشت و سعادت خویش مؤثر می دانند ، انسانیت خود را فراموش می کنند و عقل و خرد انسانی را از دست می دهند و آنگاه که در بر ابر دلالت استوار خداشناسان عاجزو ناتوان می شوند ، به فطرت اصلی انسانی که سالیان درازی از آن فاصله گرفته بودند باز می گردند و می فهمند که چگونه سالیان درازی با اندیشه ای کسر شست و خرد انسانی آن را محکوم می کردیم از برداش ، قرآن نام این نوع بهداری را بازگشت به فطرت خویشتن می داند و می فرماید : « فرجعوا الى انفسهم » به فطرت سالم و انسانیت خویش بازگشتند .

* * *

آیا مالکیت فردی در اسلام حدودی دارد؟

شیوه کنترل خود بخود یا کشیوه حساب شده اسلامی
است که هر کس ناگزیر به پذیرش آن است

های عجیب چندین هکتاری، فرشتهای گرانبهائی که قیمتش سرمهام آور بود و سائل ترثیتی بی نظیر و در عین حال احتمانهای که تنها بعداز شمررسیدن انقلاب و راهیافتمن مردم بدرؤن این قصراها چگونگی اش فاش شد، و ذخایر هنگفت باشگاهها، و بساغها و زمینهایی که ابعادش را می بایست با کیلو مترمربع (نه با چریب و هکتار) تعیین کرد و مانند اینها از جو لعنت و عتیقه‌ها و... گروهی فکر می کنند اگر، المالکیت فردی آزادگذارده شود و از نظر کیمیت مقداری برای آن تعیین نشود مهار کردن آن مسکن نیست، و سر از زندگیهای انسانهای از این تبیل آنچه گمته شد در می آورد که با هیچ منطق و منصب و قانونی سازگار نبی تواند

این سؤال در رابطه با اقتصاد اسلامی، و مخصوصاً مسائلی که بعد از انقلاب مطرح شده، برای همه مطرح است که آیا بعد از قبول اصل «مالکیت فردی» در اسلام، و منحصر بودن مالکیت در «مالکیت عمومی» و «مالکیت دولت» چگونه میتوان مالکیت فردی را مهار کرد، و روابطه اسلامی مهار کردنش - که خالی از هر گونه فکرالتقاطی و گرایش به شرق و غرب باشد در این رابطه چیست؟

در حقیقت این سؤال از آنجا پیدا شده که در نظام پوسیده گذشته (منظورم نظام شاهنشاهی و امثال آن است) به مالکیت‌های از نوع فردی برخورد می کردیم که از نظر وسعت ابعادش راستی و حشتاک بود، خانه

باشد.

ولی با توجه به اینکه بحسبت آوردن مالکیت فردی در اسلام چند شرط اساسی دارد، روشن میشود که اصولاً چنین مالکیت هائی در اسلام غیر متصور است بلکه در اسلام یک نوع «گنترل خود پخود» در نوعه مالکیت وابعاد آن وجود دارد که ذیلاً می خوانید:

* * *

منابع و حدود مالکیت خصوصی برای بست آوردن مالکیت خصوصی در اسلام سه شرط لازم است.

۱- کار کردن روی منابع طبیعی خواه از طریق آباد کردن زمین بازیر، حفر چاه و نشاندن نهال باشد یا حیات مباحثات استخراج معادن، تغییر شکل مواد اولیه و در آوردن آنها بصورت های موردنیاز، و طبیعی است که هر گاه هیچ فعالیتی صورت نگیرد هیچ گونه مالکیتی بست نخواهد آمد (مگر اینکه کسی بمیل خود یا باز طریق ارث نتیجه فعالیت خویش را به دیگری منتقل سازد).

۲- رعایت حقوق دیگران بر منابع طبیعی به این معنی که اگر استفاده فردی از این منابع موجب ضرر و زیان جامعه گردد، بحکم «قانون لاضر» که از قوانین مسلم اسلامی است جلو اورا میتوان گرفت، بنابراین، بهره گیری از منابع طبیعی برای افراد نامحدود نیست. (۱)

بلکه حکومت اسلامی حق دارد که با در

۱- در تحریر الوسیله نیز این موضع صریحاً آمده است

نظر گرفتن نیازهای مردم در هر زمان و هر منطقه حدود وضوابطی برای تحملک مواد طبیعی، و حتی حیات مهابات، و تصرف در افعال، قائل گردد تا نظام اقتصادی جامعه به ویرانی نکشد.

۳- نفی هرگونه استمار و هرگونه بهره کشی و تسليط بر دست نفع دگران، که در اسلام یعنوان «اکل مال بیاطل» آمده و قرآن خطاب به مومنان صریحاً میگوید یا ایها الذين آمنوا لا تأكلوا اموالکم بینکم بالباطل الا ان تكون تجارة عن تراض منکم (نساء ۲۹) (ای کسانی که ایمان آورده اید اموال انان را دره یا ن خود به باطل نخورید مگر اینکه تجارتی باشد از روی رضایت (یا تولید مشروع).

در مورد حدود مالکیت خصوصی در اسلام که زیاداز آن سوال می شود باید توجه داشت که حدود عددی (حداکثر نظر کیت) که با تغییر زمان و مکان همواره در تغییر است، معنی ندارد و هر عدد و کمیتی را امروز در یک منطقه در نظر بگیریم، فردا و در مناطق دیگر باشد آنرا تغییر دهیم.

اما تحدید مالکیت از نظر «کیت» و شرایط آنچنان است که علام هر گونه تمکز و تکاثر را نی می کند. بسیاری از انواع تولیدها و تجارتها در اسلام ممنوع است که در حدیث معروف تخفیف العدول در عبارت بسیار جالبی خلاصه شده است:

کل امر یکون فيه الفساد مما هو

به آن اشاره شده مخصوصاً با توجه به اختیارات حکومت اسلامی قید و بند دیگری برای مهار کردن مالکیت خصوصی در اسلام است.

کوتاه سخن اینکه هرگاه تنها واجبات و معروفات اسلامی را (تاقه رسیده مستحبات و مکروهات) در نظر بگیریم مالکیت از مردم مهاره میگردد. و هرگز بصورت نامحدود افزایش نخواهد یافت.

* * *

خلال صده مطالعه متون فقه اسلامی و دقت در شرایطی که اسلام برای نوعه مالکیت و کسب درآمد و فعالیتهای مشروع تولیدی کرده است به خوبی نشان می دهد که هیچ فرد تولید کننده، تاجر و کاسب نمی تواند آزادی نامحدودی داشته باشد.

آیا آنچه از تروتهای زیاد که واستگان رژیم سابق داشتند بامراعات همه این مقررات اسلامی پایست آمده که بعضی آثار ادله براین می گیرند که در مالکیت فردی اسلام یک چنین نمونه هائی نیز امکان پذیر است؟ فکرمن کنم باست این سوال برای هر کس روشن باشد.

* * *

از این گذشته کنترل را که اسلام روی نحوه معرف دارد خود وسیله ای برای کنترل افزایش ثروت است زیرا افزایش نامحدود ثروت برای کسی خوب است که خود را از هر نظر آزاد بینند و در معرف آن هیچ قید و شرطی نباشد، نه در معنوی که

پایه فوصله ۲۴

مکتب اسلام ۱۱

منهی عنده من جهه اکله و شربه او گسبه او نکاحه او ملکه او امساكه او وهبة او شیء یکون فیه وجہ من و جوہ الفساد فظیر البيع بالربا .. فهذا اکله حرام محروم : «هر کاری که در آن فساد است فساد جامنه، فساد اقتصاد، فساد نظام اجتماعی و فساد فردی» از آن اموری که در اسلام ممنوع است خواه از نظر خوردن یا آشاییدن یا کسب کردن و یا ازدواج کردن و یا مالکشدن و نگاهداشتمن و یا بخشیدن همچنین هر چیزی که در آن نوعی از فساد باشند مانند معاملات ربوی ... همه‌ی اینها حرام و محروم است »

و در جای دیگر میفرماید :

و آنچه خداوند به آن دستور داده و قوام امور مردم به آن است و جامعه آنها بدون آن اصلاح نمی پذیرد معامله آن حلال و مجاز است و سمعت معاملات حرام و نامشورع در اسلام (مانندربا، غش و تقلب، رشه، غصب حقوق دیگران، تولید اجتناس که جنبه ویرانگری دارد و همسازندگی، مانند مواد مخدوش رو بات الکلی و سائل قمار تولید سلاحهای مغرب و فروختن آن به دشمنان خدا و خلق خدا، وسائل واپزاری که جنبه اسرافکاری و تبذیر مال و ثروت دارد، ایجاد بازارسیاه، و انواع انحصار کریها که بدون آنها معمولاً ثروتها متراکم نمی گردد) بقدرتی است که در هر گام انسان را مواجه با محدودیتهای شدیدی می سازد و از تمرکز ثروت جلوگیری میکند.

سلط محدود بر منابع طبیعی که در بالا

گذار از کمیت به کیفیت یا جهش و انقلاب اصل سوم

جعفر سعیدی

«طبیعت مآبی»

در انسان و

«انسان مآبی»

در طبیعت

اساس لغزش‌ها است

۰۰۰۰

به دنبال فلسفه‌ای رفت که می‌تواند توجیه گر عقاید و تز اجتماعی او باشد و به اصطلاح صاحب مکتب، بتواند آن را زیر بنای ایده‌ثولوژی خود معرفی کند، و بگوید چون در جهان طبیعت چنین قانونی وجود دارد، پس باید این قانون بر جامعه نیز حاکم باشد.

درست است که در ظاهر، جهان بینی و شناخت جهان، زیر بنای ایده‌ثولوژی آنها است، اما در باطن جریان درست بر عکس می‌باشد، زیرا شناخت آنان نسبت به جهان از ایده‌ثولوژی آنان برمی‌خizد، جهان را همان‌گونه تفسیر می‌کنند که ایده‌ثولوژی، خواهان آن است، دنیا را لازمان دریچه‌منی شناساند که ایده‌ثولوژی، فرمان می‌دهد، و در حقیقت چون این نوع شناخت و سیله‌ای برای پیاده‌کردن «ایده‌ثولوژی» است، از این جهت نمی‌تواند بی‌طرف و عینی و واقع‌نمای باشد.

وبه عبارت دیگر: این نوع جهان بینی از یک بینش مخصوصی برمی‌خizند، و در حقیقت معاری انتقال دهنده ایده‌ثولوژی خاصی است که خود را در لابلاج جهان بینی پنهان کرده است. از این جهت نمی‌تواند صدر صدعلمی و بی‌طرفی رنگ باشد.

از روزی که فلسفه و جهان بینی، زیر بنای ایده‌ثولوژی شناخته شد، ایده‌ثولوک‌های غریبی که انکار و مکاتب پیش‌ساخته‌ای داشتند، به فکر افتادند که برای اندیشه‌های اجتماعی خود زیر بنای فلسفی جستجو کنند که توجیه گر عقاید و اندیشه‌های آنان باشد، از این جهت، صهاعب هر مکتبی

جا ، مقدم پذاریم . در صورتی که در موردی ممکن است ، انقلاب و جهش ، ضامن تکامل جامعه باشد ، و در مورد دیگر ، اصلاحات تدریجی هرچند بالانقلاب توأم نباشد جامعه را پیش ببرد . مثلاً در حالی که فساد سراسر جامعه را فراگیرد ، و اجتماع به صورت یک مزرعه قبازده در آید و شخصیت‌های ملی و راستین جامعه از دستگاه‌های دولتی و ملی کنار رفته باشند در چنین جامعه‌ای چاره‌ای جز انقلاب و زدن ریشه‌های فساد ، نیست و هر نوع اصلاح تدریجی بی اثر بوده و مایه تحلیل رفتن نیروهای انقلابی می‌باشد ولی در جایی که فساد به انسان و ریشه‌های جامعه نفوذ نکند ، و افراد فعال والگوهای صلاح آفرین در تمام سطوح جامعه حضور داشته باشند ، چنین جامعه‌ای باصرف وقت کمی به مسیر تکامل و پیشرفت باز می‌گردد ، و هرگز نیازی به انقلاب و جهش ندارد .

۳ - اینجا است که باید گفت هیچ‌گاه فلسفی نمی‌تواند از هست‌ها ، به باید‌ها ، از توصیف‌ها به وظیفه‌ها ، از شناخت‌ها به ارزش‌ها بی‌برد ، و قوانین حاکم بر طبیعت را ، بدون شرط و قید بر انسان متکبر و انتخاب‌گر ، حاکم بداند ، درحالی که انسان انتخاب کر ، درسنوت خود آزاد است و با کمال آزادی می‌تواند ، حکومت قانونی را بر گزیند ، و از حکومت قانونی دیگر شانه خالی کند .

اگر مارکسیسم حد فاصل میان انسان

آن کس که به جهان با عینک می‌زنگ بگرد ، جهان را آنجنان که هست خواهد دید ، در حالی که اگر با عینک رنگی مطالعه کند ، جهان را به رنگ عینک مشاهده خواهد کرد . شناخت ، در « ورتی می‌تواند علمی و عینی باشد که مستقل از آیده‌نولوژی پیش‌ساخته ، انجام گیرد ، نماین که پذکش مکتب خاصی باشد که به خاطر قالب گیری آن مکتب ، به استخدام در آید ، با توجه به این اصل نکاتی را یادآور می‌شویم .

۱ - اصل انقلاب و جهش در طبیعت که مارکسیسم روی آن تکیه می‌کند ، به این جهت استخدام شده است که توجیه گر اتفاق انقلابی این مکتب در برخوردهای اجتماعی باشد ، و اگر هر چنین توجیهی را نداشت ، به دست فراموشی مهرده می‌شد ، و هرگز از آن سخنی به میان نمی‌آمد ، به گواه این که از دیگر اصول فلسفی متكل و دیگر نلاسنه جهان ، در این مکتب اثری نیست ، زیرا به عقیده مارکس آن اصول هرچند واقع‌نما باشند ، ولی هر توجیه اتفاق ویژه این مکتب را ندارند .

۲ - بر لرض این که بپذیریم که همه ، تحولات طبیعی به صورت انقلاب و جهش صورت می‌پذیرد ، و در طبیعت ، تعoul تدریجی که به انقلاب و جهش نیانجامد وجود نداشته باشد ، ولی بهجه دلیل ، در تکامل جامعه ، باید ، از این اصل مطلقاً هیروی ، کنیم و انقلاب را در همه جا ، بر اصلاحات تدریجی و گام به گامی در همه

و دیگر پدیده‌ها را در نظر می‌گرفت و انسان را با خصیصه حریت و آزادی و انتخاب گزینی می‌شناخت، از تلاش خود در عطف انسان انتخاب گر، بر طبیعت مجبور و محکوم خودداری می‌نمود. و مطالعه طبیعت و بررسی احکام و قوانین حاکم بر آن را شرط لازم تکامل جامعه، (نه شرط کافی) می‌انگاشت. و تکامل انسان و جامعه بدون شناخت جهان ممکن نیست ولی تنها جهان شناخت جهان در تکامل او کافی نمی‌باشد، بلکه میان شناخت جهان و تکامل، باید یک رشته شناخته‌های تعلقی و بسا وحی آسمانی وجود داشته باشد که او را به مسیر تکامل رهبری کند.

ماهی خواست خداوند ر فصل مستقلی پیرامون این مطلب سخن خواهیم گفت و ثابت خواهیم کرد که کسانی که جهان بینی را بهایه ایدئولوژی می‌دانند و شناخت طبیعت را دریش بر جامعه کافی می‌انگارند، و معتقدند که قوانین جهان، الگوی تمام عیاری برای ساختن انسان‌ها می‌باشد، دچار خبط بزرگ شده‌اند، و ناخودآگاه، صلحه گذار، پست‌ترین افکار و روش‌های ضد انسانی گشته‌اند، تا آنجا که حکومت فاشیستی نیز مدعی است که انکار برتری طایبی نژادی را از طبیعت الهام گرفته و یک نوع جهان بینی خاصی او را به چنین ایدئولوژی رهبری نموده است، چون در طبیعت نژاد خاصی بر نژاد دیگری برتری دارد، پس باید

همین نژاد از نظر حقوق اجتماعی و سیاسی بر دیگر نژادها نیز برتری داشته باشد. ۴ - باید توجه نمود که اگر «طبیعت مایی»، و معکوم ساختن انسان حر و آزاد و انتخاب گر، به قوانین طبیعت کور و گر، دور از منطق و استدلال است، همچنین «انسان مایی» یعنی طبیعت خارج را، انسان گونه کردن و تفسیر آن با روابط انسانی، دور از شان یک فیلسوف واقع بین است، برخی در این وادی شاعرانه آنچنان پیش می‌روند که طبیعت بی جان را با تمام صفات و عواطف انسانی تفسیر می‌کنند، و اگر در میان انسان‌ها، عشق و نفرت، مذکر و مؤنث، ازدواج و طلاق وجود دارد، آن‌ان می‌کوشند که طبیعت را در زمرة عالم انسانی درآورند، و در آن هم عشق، و نفرت، مردی و زنی بیانرینند و اگردر میان برخی از زبانهای بر قواعد مانند عربی و فرانسه، اسم‌های مذکر (مانند قمر) و مؤنث مانند (شمسم) بپیدا می‌شود ناشی از یک چنین طرز تفکر است.

فیلسوف باید از انکار شاعرانه‌ای که زائیده ذوق سرکش انسانی است دوری جوید و طبیعت را با صفات ویژه خود توصیف کند، و انسان را با خصایص خود تفسیر نماید، و از «طبیعت مایی» درباره انسان زنده و مختار و آزاد، و «انسان مایی» درباره طبیعت کور و گر، دوری جوید، و مسائل فلسفی را بامسائل

شعری وذوقی مخلوط نسازد

۵ - نام‌گذاری برخی از تحولات، به نام تحول کمی و برخی دیگر به نام تحول کیفی چندان قانونمند نیست و به یک معنی در اختیار خود نام‌گذار است.
مثلاً اگر ذوب شدن یعنی را تحول کیفی بدانیم در این صورت، تحولات قبلی، تحولات کمی محسوب می‌شوند، اما اگر جوشیدن آب را، تحول کیفی بدانیم در این صورت ذوب شدن یعنی نیز جزو تحولات کمی خواهد بود.

از اینجا معلوم می‌شود که مسئله تبدیل کیمی به کیفیت، یک نوع قراردادی است که هرگز نمی‌توان آن را به صورت یک قانونی طبیعی که از قلمرو قراردادی بودن پررون است تلقی کرد.

۶ - اخیراً کابی برای آموزش اصول مارکسیسم، به نام «مبانی فلسفه علمی» منتشر شده است که بالغ از افکار فراوانی در تفسیر اصول مارکسیسم همراه است که دو لفظ را به مناسبت همین بعثت پادآور می‌شوند.

در طرح این اصل، اصرار می‌ورزد که تبدیل تغییرات کمی را به تغییرات کیفی از طریق جهش به صورت قانونی کلی نشان دهد. هنگاه متوجه می‌شود که موارد بسیاری از تغییرات کمی به کیفی، به صورت تدریجی می‌باشد و از اجتماع تغییرات جزئی (بدون این که انقلابی رخ دهد) نوعی و کیفی جدید به وجود می‌آید (مشروح این قسمت

را در شماره هشتم مطرح کردیم) در این موقع به فکر اصلاح می‌افتد و آنها به تناقض گوئی دچار می‌گردد که عمل با اصل تضاد و تناقض در فکر و اندیشه، تحقق می‌بخشد و چنین می‌نویسد:

«برخی از جهش‌ها به سرعت موجب تغییر کیفی می‌گردند، ولی برخی دیگر از جهش‌ها سرعت کمتری دارند یعنی کیفیت قدیم شی یک‌بار به طور کامل تبدیل به کیفیت جدید نمی‌شود بلکه این تغییر قطعه قطعه انجام می‌پذیرد بدین معنی که عناصر کیفی قدیم به تدریج تحلیل می‌روند و عنصر کیفی جدید به تدریج جای آنها را می‌گیرند. البته نباید این نوع تغییر کیفی را با تغییرات تدریجی کمی اشتباه کرد، زیرا حتی تغییرات کمی بسیار بزرگ در اسامی و پایه شی و طبیعت آن تغییری پدید نمی‌آورند. در حالی که هر جهشی اعم از ناگهانی و یا تدریجی موجب تغییر اساسی در جریان تکامل می‌شود و به آن شی، کیفیت دیگر می‌دهد.» (۱)

باید به این نویسنده پادآور شد، که او با این تفسیر، اصل سوم دیالکتیک را از بین منکر شده است زیرا:

اولاً: بحث در چاہی است که در طبیعت تحول کیفی رخ داده و نوع جدیدی پدید آمده باشد چیزی که هست، دیالک-

باقیه در صفحه ۲۰

(۱) مبانی فلسفه علمی ص ۴۰

دکتر احمد بوشتی

نظر اسلام درباره

مسئله استضاعف

و استکبار

کاوش‌های عقلی و نظری ما در جهان بینی اسلامی، بازگشای خیلی از مشکلات و بر طرف کننده بسیاری از تضادها و تناقض‌هاست. هنگامی که ابعاد این جهان بینی را تغوب و کامل شناختیم، به خوبی می‌توانیم بعضی اشکالاتی که در ساختمان ایدئولوژی اسلامی، به نظر بعضی لاپنهعل جلوه کرده است، بر طرف کنیم و حساب بسیاری از افراد و جوامع به اصطلاح اسلامی را از اسلام واقعی جدا نماییم.

درجahan بینی اسلامی تکیه بر کرامت ذات انسان و شایستگی و توانائی او برای

تحمل بار امانت شده و بطور خلاصه این‌طور برداشت می‌شود که همه‌چیز در روی گرده زمین و در عالم طبیعت، برای انسان و انسان برای نیل به کمالات آفریده شده است! بدون اینکه میان انسانها در این مورد تبعیضی پاشد.

بنابراین، اگردر اسلام، حرمت شراب خواری و می‌گساری از ابتدای بعثت پیامبر اکرم، یکباره اعلام نمی‌شود و هنگام اعلام هم ابتدا بصورت: «لَا تَقْرِبُوا الصَّلَاةَ وَ

الکلیسم و بردگی را از پیکر جامعه خارج سازد .

آیا اگر یک طبیب بخواهد یک تریاکی یا یک هروئینی یا یک الکلیست را درمان کند، بهتر این نیست که به تدریج از مقدار مصرف بیمار بکاهد، تا بحدی برسد که برای بیمار معتاد مصرف کردن و مصرف نکردن آن یکسان باشد؟

آیا اگر طبیبی برای رفع اعتیاد بیمار، بمبازه تدریجی بپردازد، می‌شود او را متهم کرد که طرفدار مصرف تریاک و هروئین بالکل است؟

یک رهبر شایسته کسی است که اینها را تشخیص دهد و جامعه را فدای انقلاب با فدای سیاست گام به گام نکند، او باید آگاه باشد که انقلاب یا سیاست گام به گام برای خاطر نجات و سلامت جامعه است، نه جامعه برای خاطر انقلاب یا سیاست گام به گام. همچنانکه گفته‌اند:

گوستنند از برای چوبان نیست

بلکه چوبان برای خدمت اوست
همان پیامبر بزرگ انقلابی در مورد بت‌برستی، درمورد سازش ناہدیری بانظام اشرافیت و استکبار... انقلابی عمل می‌کند که جهان بیش کرامت ذاتی انسانی

انتم سکاری» (۱) و سپس به عنوان: «رجس من عمل الشیطان» (۲) در دسترس مردم مسلمان قرار می‌گیرد، به خاطر یک سلسله مصالح اجتماعی است و قتی درجهان بینی اسلامی امثال به کرامت ذاتی انسان داده می‌شود و هیچ‌گونه شایبه تبعیض‌هم در این زمینه وجود ندارد می‌توانیم بفهمیم که اسلام طرفدار نظام طبقاتی بردگی و برده‌داری نیست همچنانکه طرفدار شرابخواری و می‌گساری نیست. اسلام برای ریشه‌کنن کردن

بردگی ازدو راه وارد شده: یکی خشکانیدن منابع بردگی و دیگر کوشش در راه آزاد شدن برده‌گران موجود از راه تدوین یک سلسله قوانین و مقررات (۳)

اما اینکه چرا بنای ایدئولوژی اسلامی در مسأله شرابخواری و برده داری، بر مبارزة دفعی گذاشته نشده و روش مبارزة تدریجی انتخاب گردیده، داستان دیگری دارد.

چه می‌شود کرد؟ جامعه الکلیست و جامعه برده‌داری هردو بیمارند یا به دو بیماری مبتلاشند. رهبر انقلابی اسلام، همچون طبیبی حاذق می‌خواهد بیماری

۱- در حال مستی به نماز نزدیک نشود (نساء ۴۴)

۲- شراب نوشیدن از کارهای بليدشیطاني است و باید بطور کلی از آن بررهیز کرد (مائده ۹۰) تمام آیه این است: **انما الخمر والميسر والانصاب والأذلام رجس من عمل الشیطان فاجتنبوه ...**

۳- زنان نامدار ص ۳۰۲ تاو

میدهی) و آنکه با منی و
کوشش و ترس از خدا (ولی
تهدیست و زینه پوش)
نژدت تو می‌آید، از اوروی
گردان می‌شوی!

طبیب حاذق و دلسوز همین طور
است، اگر بیماری در دستگاه کوارش خود
گرفتار غده‌ای است که او را رنج میدهد و
به مرگ تهدیدش می‌کند آن طبیب حاذق
باتیغ و چاقوی جراحی شکمش را پاره می‌کند
و غده را از بدن درآورده، بدور می‌افکند
و تن بیمار را از شر آن راحت می‌کند - به
شرطی که جسم بیمار، قدرت تحمل این
جراحی را داشته باشد والا باز هم طبیب
ناچار است به معالجه تدریجی دست بزند
جهان بینی اسلامی که به همه انسانها
کرامت ذاتی میدهد و تبعیض میان انسانها
رامی گویی می‌کند، در ساختمان پوشکوه
ایدئولوژی خود، پخش را هم به جهاد و
مبازه در راه نجات خلق‌های معروف و
مستضعف، اختصاص میدهد.

ولی آیا می‌شود جامعه بیمار مستضعف
را که بسا پیکری فرسوده، و نیمه مرده دارد
در همه شرایط و اوضاع و احوال، به میدان
نبرد کشید و با قیامند نیروی علیل و رنجور
اوراهم برای همیشه از بین برده
اینچاست که همان رهبر پرتوانی که در
شرایط مساعد و زمینه مناسب و آماده بس
از هجرت، تمام نیروهای مستضعفین را
برای روپارویی پامستکبران بست پیشه و

و عدم تبعیض میان انسانها و ایدئولوژیش
نیز بر همین زیرهنا استوار است.
سوره «عبس» پیکسره مکی است، یعنی
در روز گار خطف مسلمین نازل شده نهدر
روز گار قوت و شوکت آنان، اما همین سوره
با کمال صراحت و با یک پرخاش کوبنده و
کاملاً انقلابی یک سازشگر بیخبر از اسلام
را که بیخواهد با نظام اشرافیت و ضد مردمی
مستکبرین کنار بیاید، سخت، نکوهش می‌کند
آیات اول این سوره را باهم می‌خوانیم.

عبس و تولی... ان
جاله الا عمی... ما
یدزیک لعله یز کی.
او یذکر فتنفه الذکری
اما من استغنى. فافت
له تصدی. و ماعلیک
الا یز کی. واما من
جالثک یسعی. و هو
یخشی. فافت عنہ
تلہی... (۱) چھرہ در
هم کشیدوروی بر گزدانید
به خاطر اینکه نایینای
واردشد. تو چه میدانی؟
شاپداو تزکیه می‌شود یا
تذکر می‌پذیرد و به حالش
سودمندمی افتد. اما آنکه
ثروتی و مال و مثالی دارد
نهاد می‌پردازی (ومورد
توجه و احترامش قرار

پشتیبان نظام بردگی و مستضعف پروری
بسیج کرده ، می گوید :
اذن للذین يقاتلون
بأنهم ظلموا وَ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ .
الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا
أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ..
(۱) به مردمی که به
آنها ظلم شده است اجازة
تبرد داده شده و خداوند
بریاری آنها توانست .
آنها بنا حق از خانه های
خود اخراج شده اند فقط
می گفته اند : رب ما در
برور دگار ما «الله» است
در شرایط نامساعد قبل از هجرت به آنها
دستور میدهد که کف نفس کنند و به اقامه
نماز و دادن زکات اکتفا نمایند و نیروهای
خود را به عذر ندهند تارهبری بتواترداز آن
نیروها در موقع مناسب استفاده نمایند

برای یک جامعه زنده وتلاشگر ، لازم
است اول رهبری شایسته انتخاب کند و
سپس با نهایت بصیرت و آگاهی پشت سر
او حرکت نماید . هرگاه فرمان پرورد
میدهد ، پرورد برد و هر لحظه فرمان باز
ایستادن میدهد ، باز است .
رهبر عالیقدر اسلام ، در دوران قبل از

هجرت ، همواره فرمان باز ایستادن از پرورد
و نبردمیداد و مشغول ساختن و جمع کردن
افراد مبارز و مجاهد بود . در دوران بعد از
هزیرت ، کارهای مقدماتی انعام شده بود
از اینجهت فرمان پورش نبرد میداد و
فرماندهی بسیاری از جنگها و نبردها به
عهده شخص خودش بودتا سرانجام توانست
جبهه مستکبرین را در هم بشکند و به
مستضعفین توان و قدرت وزعامت بیخشند
متاسفانه کسانی بودند که خطمشی ایشان
درست درجهت مخالف خطمشی رهبری
بود ، روزی که مقام رهبری مشغول تهیه و
سروسامان دادن نیروهای بود ، آنها سوادی
جنگی دین و مبارزة مسلحانه داشتند هنگامی
که کار تهیه مقدمات پایان گرفت و با هجرت
بسیار مدبنه ، سنگری مستحکم برای
مستضعفین فراهم آمد و روز نبرد مسلحانه
فرارسید و ترک تبرد ، آن به آسیاب دشمن
می ریخت ، آنها به گوش کیری و انزوا و
آسیش طلبی متمایل شدند .

این روش ناپسند ، تاچه اندازه به سود
مستکبران و به زیان مستضعفین است ؟
قرآن ، برای اینکه ایدئولوژی الهی
مسلمین را از هر عیب و نقصی برداشتند
ورشد و آگاهی بیرون اند خود را به طور بسیار
چشمگیری بالا برد ، چنین می گوید :
إِنَّمَا تُرْكَانُ الَّذِينَ قَبْلَهُمْ كَفُوا
أَيْدِيهِمْ وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا
الزَّكَاةَ فَلَمَّا كَتُبْ عَلَيْهِمُ الْقَتْلَ إِذَا
فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْتَفِي النَّاسُ كَخْشَيَةِ

اَنْهُ اَوْ اَشْدَخْشِيَّةٍ وَقَالُوا رَبُّنَا لَمْ كَتَبْ
عَلَيْنَا الْقَعْدَةَ لَوْلَا اَخْرَتْنَا إِلَى اِجْلٍ
قَرِيبٌ ... (۱)

نَبِرِدِ اَبِرْمَا وَاجْبَ كَرْدَى
چَارِ اَمَارِ اَبِرَایِ مَلَكَتْ كَوْتَاهِي
مَهْلَتْ نَهَادِي ؟ !

به امید اینکه جو اعم اسلامی و رهبرانشان
موقع شناس باشند و در کمین فرستاد
و کاری نکنند کمهم سکوت شان وهم انقلاب.
ومبارزه شان ، آب به آسیاب مستکبران
ریختن باشد! بلکه: سکوت شان و مبارزه و
قیامشان ، گامهای استوار و بنیانکن ، در
راهن پیش کن کردن استکبار و امامت مستضعفین
باشد!

آهانی یعنی کسانی را که
بدآنها گفته می شد: دست
نگاهدار بدو نماز اقامه کنید
و زکات بدیند؟ اما همینکه
نبرد بر آنها واجب شد ،
گروهی از ایشان ، مانند
ترس از خدا یا شدیدتر ، از
مردم ستمگر ترسیده ،
گلستان: بروزد گارا ، چرا

۱- سوره نساء آیه ۷۸

و ناگهانی است، یا گاهی بصورت ناگهانی
و گاهی به صورت تدریجی، دیالکتیسین‌ها
طرفدار اولی ، و گروه مخالف ، طرفدار
نظریم دوم می باشند. در این صورت تفسیر
انقلاب و جهش به صورت ناگهانی و
تدریجی یک نوع تناقض گوئی است. اصولاً،
انقلاب و جهش جز تفسیر ناگهانی ، چیز
دیگر نمی تواند باشد و این صورت چگونه
می توان با حلظ حقیقت انقلاب ، آن را
به ناگهانی و تدریجی نیز تفسیر کرد. این
تفسیر مثل این است که حرکت سریع را ،
به حرکت تند و کند تفسیر کنیم. و بگوییم
گاهی سرعت به صورت تند و احياناً به
صورت کند انجام می گیرد .

۹۵ - تیک تیسین‌ها مدعی هستند که پیدایش
نوع جدید پیوسته از طریق انقلاب جهش
صورتیمی پذیر در حالی که دیگران می گویند
برای پیدایش نوع جدید ، دو راه وجود
دارد، گاهی از طریق جهش و گاهی از اجتماع
تفیرات تجزیی که به طور تدریجی به پیدایش
نوعی منجر می گردد .

چشم انداز بحث همین است که بیان
گردید ، در این صورت گفتگو درباره آن -
گونه تفیرات کمی که منجر به تحقق نوعی
نگردد، از موضوع بحث خارج می باشد و
بادآوری آن ، در بحث ، نشانه گم کردن
سوراخ دعا است .

ثانیاً: فشار بحث این جا است که آیا
پیدایش کیف جدید پیوسته به صورت انقلاب

دیه و کیفرهای نقدی در

اسلام

است که بمعنای اخذ ودفع است یعنی گرفته شده ودفع شده وهای آخر آنهم عوض از واو حذف شده در اول کلمه است، عربی می گوید: «وُدِي التَّقْيِيلُ» یعنی دیه مقتول برداخت شده است ... (۱)

بس دیه عبارت ازمیزان و مبلغ غرامت و مالی واجبی است که شخص جانی وسا ولی او و... در بر ارجمندیت و صدمه ایکه به معنی علیه ومصدوم وارد شده است باید برداخت کند.

مفهوم جنایت

جنایت عبارت است از فعل حرام شرعاً که در بارهٔ جان و مال و... شخصی صورت گیرد و در عرف فقهای اسلام عبارت است از فعل و صدمه ایکه بر جان واعضاً بدن انسان وارد شود . مثل قتل و جرح و ضرب (۲)

لازم به یادآوری است که قوانین جزائی در اسلام بطور نشود در چهار قسم عده، خلاصه میشود که عبارتست از قصاص، حدود، تعزیرات و دیات . هر چند تعزیرات راهنمی توان در بخش حدود آورد ولی با توجه به فروع و اقسام مختلف آن، می توان با این را بدان اختصاص داد . هر بخش از این چهار قسم، دارای لفروع و جزئیات و قسمت بندیهای ویژه‌ای است که در بخش‌های گذشته، بطور اجمالی، در باره آنها کم ویژه بحث و بررسی شد .

اکنون به بحث و بررسی درباره دیات که قسم عده‌ای را در فقه جزائی اسلام بخود اختصاص داده است، می‌نشینیم .

دیه چیست ؟
دیات جمع «دیه» از وودی «گرفته شده

۱- لمعه ج ۲ باب دیات .

۲- التشريع الجنائي ج ۲ ص بنقل از البحر الرائق ...

دلایل و جو布 دیه

مواردی که در فقه اسلامی دیده و اجنب
شده است متعدد و میزان و مقدار آن متفاوت
می باشد .

یکی از موارد بسیار بارز آن مساله قتل
خطائی و شبه عمد است که وجوه برداخت
دید در قرآن صریح آیات گردیده است و اصولاً
وجوب برداخت دید در مورد قتل خطائی
شبه عمد وارد شده است و در صورت توافق
در مورد قتل عمدی نیز صادق می گردد .

بیانگراین مطلب آیه ۱۷۸ سوره نساع است
که می فرماید : «وَلَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُ أَنْ يَقْتُلَ
مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا وَمَنْ قُتِلَ مُؤْمِنًا حَاطَهُ اللَّهُ رَبُّهُ
مُؤْمِنَةً وَدِيَةً مُسْلِمَةً إِلَى أَهْلِهِ... »

« هیچ مومنی حق کشتن مومنی را ندارد
مگر آنکه باشتباه و خطأ مرتكب آن شود
که در آن صورت برای کفاره قتل خطائی
باشد برده مومنی را آزاد کند و خونها را
مقتول را به اهلش (صاحبان خون) به
بردازد ... »

تفاوت قتل عمد و قتل خطاء و
شبه عمد .

چنانکه می دانیم در فقه شیعه حکم اولیه
در مورد قتل عمد تصاص است و مساله عنو
یا گرفتن دیه ، تنازل از حق و یک نوع گذشت
از طرف اولیه مقتول می باشد . ولی در
فقه شافعی (از مذاهب بزرگ اهل سنت) بر

۳ - آیه ۱۷۸ - سوره بقره . « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ تَبَّعُونَ النَّفَاثَاتِ فِي الْأَرْضِ
الْعَرَبَ بِالْعَزْ وَالْعَبْدَ وَالْأَنْثَى بِالْأَنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخْيَهُ شَيْءٌ فَاتَّبَعَ
إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَحْفِظٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةً فَمَنْ اغْتَدَى بِمَعْذَلَتِكَ فَلَدُعَذَابٌ أَلِيمٌ ».

«فَعَنْ عَنِّي لَهُ مِنْ أَنْجِي وَشَئْ قَاتِلَاعَ
بِالْمَغْرُوفِ». بکه در دنباله آیه مزبور است
خودمزید آنست که عفو و دیه بین از توافق
طرفین و تراضی آنان و بعد از صرف نظر کردن
از حق اولیه قصاص میباشد.

علاوه بر آیه مزبور، روایات زیادی نیز
در این زمینه داریم که از جمله آنها روایت

زیر است :

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ(ع) «مَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَدِّدًا
بِأَيْمَانِهِ فَقَدَرْ بِهِ، إِلَّا أَنْ يَرْضِيَ أَوْلِيَاءَ الْمُقْتُولِ إِنْ
يَقْتُلُوا الْدِيَةَ أَوْ تَرَاضُوا بِإِكْثَرِ مِنَ الْمُتَعَدِّدِ أَوْ
أَقْلَ مِنَ الْدِيَةِ، فَإِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ بِهِنْهُمْ، جَازَ
وَإِنْ تَرَاجَعُوا وَلَمْ يَتَرَاضُوا، قُدِّسُوا...» (۲)
کسی که مومنی را عدد آنکه بکشد قصاص
دارد (قد به معنی قصاص است) مگر آنکه
اولیاء مقتول توافق بر دیده کنند، خواه
بیشتر از حدده معمول (در باب قتل خطائی
یا کمتر از آن، ولی اگر توافق نکردن،
قصاص می شود ..

این روایت علاوه بر آنکه می رساند،
حکم اولی در باب قتل عمد، قصاص است نه
مخیر بودن بین قصاص و دیده نیز می رساند که
الزمی در دیه قتل عمد، بهمان مقدار تعیین شده
در امر دیده قتل خطائی نمی باشد و موقوف
به رضایت و توافق طرفین است.

و همچنین برمی آید که دیده قتل عمد، بر
خلاف دیده قتل خطاء و شبیه عمد، الزامی نیست

۴- وسائل کتاب قصاص باب ۱۹ حدیث ۱ . . .

(۵) وسائل کتاب قصاص باب ۱۹ حدیث ۲

(۶ و ۷) تحریر الوسیله ج ۲ ص ۵۵۵ و ۵۵۶

وحتی انحصار باشیاء تعیین شده، ندارد و
من توانند بغیر آنهم توافق کنند یعنی به
مبلغی بول یا زمین و خانه و قالی و دامنه
آن ... از زیرا در دنباله روایت دارد که
اگر توافق نشد، قصاص شود.. و این خود
نمودار فرق اساس بین دیده قتل عمد و دیده
قتل خطائی است .

آیا رضایت قاتل هم در ثبوت دیده

شرط است ؟

نکته جالبتر آنکه «ابن عمر» و «حمد»
و حلبی ازوا مام صادق (ع) نقل کرداند،
که اگر اولیاء مقتول راضی بدیده شدند و
قاتل هم آنرا بذیرفت، «وَاحَدَتُ الْقَاتِلُ...»،
دیده ثابت می شود و گرنه ثابت نمی شود
یعنی اگر قاتل جان دادن را بهتر از بول دادن
دانست و حاضر بقصاص گردید و گفت دیده
نمیدهم، مرا قصاص من کنید دیده ثابت نخواهد
شد» (۵). پس رضایت قاتل در امر دیده هم
شرط است و اولیاء مقتول نمی توانند او
راملزم ببرداخت دیده نمایند .

مقدار دیده

آنجه مسلم است باید دیده را در تمام
موارد با اولیاء مقتول ببرداخت نمود و مقدار
آن در فقه اسلامی کاملا مشخص شده است
که عبارتست از یکی از شش چیز زیر :
۱ - صد شتر که داخل در مال ششم شده
باشد (۶)

۲ - دویست گاو

۳ - هزار گوسفنده

۴ - دویست «حلیمه» یعنی لباسی که در

سیار جالب است یعنی قاتل اگر آفل صوراً
و بادیه است و شتردارد ، صدشتر و اگر داد
دار است وزراعت پیشه ، ۲۰۰ گاو و پا
۱۰۰ گوسفند و اگر ہول دار است هزار
متقال طلا یاده هزار متقال نقره و اگر بنکدار
و بیاز است و ... می تواند لباس بدده :
بنابر این در هر جامعه ای امکان برداخت
یکی از موارد بالا هست و اگر احیاناً نبود ،
راههای دیگری هم پیش یابنی شده است .
فرق دیگری که در دیده قتل عمد و قتل خطا
وشبه عمدی وجود دارد آنست که : دیده
قتل عمد راحد اکثر باید در عرض یک سال
برداخت نمود ولی برداخت دینه شبه عمد
تادوسال و قتل خطاطا سه سال مهلت دارد .
فرق سوم ، تعطیلی است از نظر سن و
قیمت شترهائی که برداخت می شود . زیرا
در قتل عمد ، شتر بزرگ و قیمتی باید برداخت
شود ولی در شبه عمد و خططا لازم نیست که
بزرگ سال باشد ... ۱

یعنی می باشد و شامل دوقطمه است و بجای
پیراهن و شلوار استفاده می شود و تمام بدن
را می پوشاند . که باید گفت : در واقع ، ۴۰
قطعه لباس می باشد .

۵- هزار متقال شرعی طلای خالص که
هر متقالی شرعی ۲۸ نخود است در مقابل
متقال صیرفی که ۲۳ نخود است و بطور کلی
متقال شرعی برابر با سه چهارم متقال
صیرفی است بس در واقع ، ۷۵ متقال صیرفی
طلای باید برداخت نماید .

۶- دوهزار درهم نقره خالص که هر درهمی
معادل ۶۲ نخود نقره مسکه دار است .
و بهتر است که دینار و درهم طلا و نقره
مسکوک باشد نه خیر مسکوک (۷) .

قابل توجه است که این مقدار در مورد
قتل خطاط ، الزامی است و حتماً باید بکی از
آنها را برداری و جانی در انتخاب هر یک
اشتیار دارد . ولی از آنجاییکه اسلام یک
آئین آسان و احکامش همواره باید در همه جا
قابل اجرا باشد ، تقدیر و تثبیت این برنامه

پنجمین جلد علوم اسلامی

این ندارند که در آمد اضافی را همیشه
صرف توسعه فعالیت اقتصادی خود
کنند یعنی بالاجبار به کاری کشیده
می شوند که نتیجه آن مستقیماً در
اختیار جامعه و مردم قرار می گیرد
و تنها زحمت حفظ و مدیریتش برو
دوش صاحبان آنها است .

مقررات اسلامی حکومت می کند و جلو
اسرالکاری را در ساختن خانه ، انتخاب نوع
ماشین ، و طرز تقدیمه و حتی پوشیدن لباس
می گیرد !

اصول اگر کنترل صحیح اسلامی
روی مصرف با آرسوجا بدد و اصل
ممنوعیت اسراف و تبدیل صورت
گیرد ، صاحبان ثروت چاره ای جز

ایمان . لریز بناهی عمل

عمل و حس»، طرفداران این مکتب درست نقطه مقابل قبلی‌ها هستند و در تفریط قرار گرفته‌اند، اینان میگویند: اصل، کار، عمل و تأمین جهات مادی است و کارنیک، عمل شایسته، در نیکبختی انسان کافی است، اگرچه درونی برآزمصال شیطانی، اندیشه و روحش آنوده و عقیده‌ای انحرافی داشته باشد !!

که مکتبها و فلسفه‌های مادی نوساخته در قرون اخیر، این طرز تفکر را ترویج میکنند و بعد درونی، روح و معنویت را فراموش کرده انسان را به ایزار و ماضین، یا حیوانی مترقی ! تبدیل نموده‌اند !!

۳- مکتب اسلام: آئین اسلام که مکتب افتدا و وسط است، در این بعدنیز افراط و تفریط را رد کرده درون و بیرون، مادیت و معنویت، جسم و روح، اندیشه و کار و ایمان و عمل را مربوط بهم ولازم و ملزم و یکدیگر دانسته و بهمۀ ابعاد انسان توجه نموده است.

کلۀ مکتبهای دینی و فلسفی را در مورد «عمل»، «عقیده» و «فکر» به سه دسته میتوان تقسیم کرد که دومکتب از آنها، راه افراط و تفریط را پیموده‌اند و یکی در حد اعتدال و وسط قرار گرفته است.

۱- مکتب و فلسفه «پایانیشاد»، پیروان این مکتب ویرخی از فلسفه‌های هندی، براین عقیده‌اند که: صلاح، سعادت و نیکبختی بشر، تنها در اصلاح درون و اندیشه و تزکیه روح است. و چندان به عمل، ظاهر و بیرون توجه ندارند میگویند: فقط تهذیب نفس و تصفیه روح، موجب کمال و سعادت است و نیازی به عامل دیگر نیست !

«اشراقیون» از فلاسفه یونان و برخی از « Sofیه » در اسلام، از پیروان این مکتب افراطی‌اند و متأسفانه «ای برادر آن و همین اندیشه‌ای ! هرا بر مبنای این منطق معنا میکنند ! .

۲- مکتب «شنوالیسم» یا امثال

«رسد آدمی به جایی که به جز خدا نبیند
بنگر که تاچه حداست مقام آدمیت؟!»
و بالاخره برای نیکبختی انسان در دو
جهان و برای اینکه در تمام زمینه های زندگی:
پاکی، محبت، عدالت، آزادی، مساوات
مواسات، صلح، آرامش، بی نیازی امانت
و... همچنین از میان بردن فقر، جهل
ظللم، آسارت و بردگی، خیانت، ددمنشی
و... «سعادت انسان تضمین گردد، انسانیت
اورا اصله دانسته و هم درا فرع بر آن قرار
داده است، آنگاه برای سازندگی و بازور
کردن انسانیت او، وی را با توحید و ایمان
آشنا ساخته و در وصول به کمال مطلق مقام
و شایستگی خلیفة الله به او داده است.
ثمره ایمان، عمل است و عمل.

دلیل بر ایمان:
منتقی، در اسلام، «همه انان که در بخشش های
قبل به طور تفصیل پاد آور شدیم» ایمان و
اندیشه الهی و واقعی آنست که تمیزه افراد
معلوم و نتیجه و اثرش محسوس باشد و ثمره
و اثر ایمان و تفکر توحیدی «عمل»، و دلیل
وجود ایمان و نیت بالا که تیز «عمل» می باشد که:
قلْ كُلَّ يَعْمَلُ عَلَى شَأْلِكَلَيْهِ (۲) «هر کس
بر مبنای نیت و زمینه‌ی تفکر خوبی عمل
می کند».

و به فرموده امام صادق(ع) عمل،
همان تعجب اندیشه و نیت درونی
است. که: **الْأَوَانِ الْيَنِيَّةُ هِيَ الْعَمَل** (۳)
در حقیقت نیت همان عمل است،
بنابر این، اصطلاح معروف و عامیاله که:

اعان، فرمینه ساز تکامل و پژوهش انسانیت :

در زمینه معتقدوت، تصنیه روح،
تهذیب نفس و کمال انسانی، بازیر بنای
توحیدی و توجه به «الله» و نقی «شرک» و
مخلوق «روستی»، انسان را به کمال مطلق
و سعادت جاویدان رهبری میکند و تفکر و
اندیشه را با ایمان و عشق، سور و قوان
می بخشد و افق اندیشه انسانی را با توجه
به مخدای نامتناهی بی نهایت میسازد.
از بیکسو با قوانین و احکام عبادی،
دهاها و نیایشها و اعمال مستحبی، انسانها
خدا گونه تربیت می کند و آنان را به صفات
الله می آراید، بازسوزی دیگر، مبارزه با
باوهای نفسانی، تعدیل امیال و غرائز
و کوپیدن زشتیها و پلیدن بهار او اجنب میشمارد
و آن را جهاد اکبر مینامد و از این طریق
راه کمال و سعادت را هموار و منجلابهای
نکبت و شقاوت را می خشکاند، و بهترین
راه تهذیب نفس و تزکیه روح را به انسان
پادشاهی دهد تا آنگاکه وی را از فرشتگان و
سمواتیان، بر قریب میسازد و به فرموده:
عَبْدِي أَطْغَنْتِي حَتَّى أَجْعَلَكَ مِثْلِي (۱)
«بندنه من امرا بر وی کن تابه تو نیروی الهی
پیغمبر، انسان را به قرب خدائی میرساند.

بعضیون شعر معروف سعدی:

(۱) حدیث قدسی - شنبه

(۲) اسراء ۸۴

(۳) کالی باب الاخلاق حدیث ۳ -

ای، توحید و تفکر الهی نباشد، از نظر اسلام
نی ارزش است و اصولاً نمیتواند یک عمل
پاک و سعادت آفرین باشد.

بنابراین همانطور که دلیل وجود ایمان
نتیجه وائز آنست و گفته شد: اثروثرهای ایمان
عمل می‌باشد، عمل نیز با ایدز منبع ایمان
سرچشمه بگیرد و گرنه فزیب، تظاهر و ریا
است و حداقل، برای اشیاع غریزه خوبیش
خودخواهی است، به همین جهت در اسلام
تکالیف و وظایف دین چنانچه با اهدافی غیر
خدائی انجام گیرد، بنی ارزش، باطل و
کاهی موجب شرک محسوب می‌گردد، فی-
الثل، نماز که یکی از استوانهای اعمال
دینی شمرده شده است چنانچه با اهدافی غیر
خدائی انجام گیرد، نه تنها باطل و بنی ارزش
است بلکه شرک آنود و گناه و معصیت است
و همچنین سایر اعمال.

پیامبر اکرم (ص) به ابادر فرمود: ابادر!
به عملی همت گمار که از تو سوی سرچشمه
گرفته باشد زیرا همچنان عملی بدون تقوای ابادر نمیتواند
نمیست که خدای متعال فرموده است اینها
يَتَقْبَلُ أَنَّهُ مِنَ الْمُتَقْبِلِينَ، (۲) خدای
جهان، تنها از باتقوایان می‌پذیرد» (۳)
خرضهای خیر خدائی، موجب نساد و
بطلان اعمال میگردد، و مکتب اسلام
برنامه‌اش چنین است که انسان، اندیشه‌ی
خود را محدود به انکار مادی ننماید و با
پیکره‌ی کوچک و کم ارزش کاری را انجام
ندهد که در نتیجه، همیشه براطراff خوبیش
بهرخد واقع دید و تعالی را محدود سازد،
که اگر کاردا برای لنت جوئی، شکم با

«قلب با پدیده‌ک باشد» ادعایی بیش نیست زیرا
با کی دل و صفاتی درون، از حرکات و اعمال
انسان معلوم میگردد و گرنه کس میتواند
ادعایی با کی دل و صفاتی درون نماید، به
همین جهت مولاعلی (ع) فرموده است:
التفکر يُدْعُوا إِلَى الْبَرِّ وَالْعَمَل يَهُوَ (۱)
اندیشه و تفکر، انسان را به نیکی و عمل
کردن آن و امیدارد.

پس در پیش وجهانبینی اسلامی، هر کس از زیربار مسؤولیتها و عمل شانه خالی نماید، حاکی از کمبود ایمان یا تزلزل آن میباشد، و ادعاهای عوام فربانه مانند: «دل باید هاک باشد!»، «ماله دنیانیست!»، «ما بیقین رسیدیم و نیازی به عمل نیست!»، «رسید شکر میکنیم و نرسید خبر میکنیم!»، جزیکمش الفاظ بوج و تو خالی چیز دیگر نیست و از عدم آشنائی گوینده بهام مکتب اسلام حکایت میکند.

عمل بدون ایمان، فریب و ریاست.
در مکتب اسلام، مبانی اعتقادی و
ایدئولوژیکی، اصول و ریشه‌ها، و پیشنهادهای
فروع، عنوان شده است و ریشه واصل تمام
احکام و توانین، اخلاق، مسائل اجتماعی،
سیاسی، اقتصادی و همه ابعاد فرهنگی،
مادی و معنوی، توحید و ایمان می‌باشد.
و چنانچه زیر بنای هر عمل بازگشت بهار نامه.

(١) کائی باب التذکر حدیث ۵

۲۷ مائیں (۲)

(٣) مفهوم البحار ماده «عمل»

آن بیارد و «همهٔ خاکها و بذرها را بشوید»، و آنرا صاف و غالی از خاک رها کند کسانی که روی آن کاری انجام داده‌اند، چیزی به نست نمی‌آورند و خداوند کافران را در دست نمیدارد» (۲)

افرادی که اتفاق و خدمت به مردم و خلق را به رخ می‌کشند ولی بر اثر نداشتن ایمان به خالق و نبودن انگیزه‌الله، نیکو کاری ریشهٔ ثابتی در وجودشان ندارد، در واقع با اینکونه اعمال، باطن ریائی و خشن خود را با چهره‌ای از خیر خواهی و نیکو کاری می‌بوشاند که خواه و ناخواه حوادث زندگی و گذشت زمان، این برد را کنار می‌زنند و باطن آنان را آشکار می‌سازند و انگیزش الهی و ایمان بدآفریدگار جهان، نهال‌های فضیلت و خدمت به مخلوق‌ادر و جود انسان پارور می‌سازد و اورا ذات‌آخdom و مهربان و نوع دوست‌بار می‌آورد و اعمال خیر خواهانه از ریشهٔ جانش و از اهمیات وجودش سیراب می‌گردد.

در انجام اعمال عبادی، نفع‌های بزرگ اسلام، تداخل قصد و نیت خدائی با غیر آن را موجب بطلان عمل میدانند مثلاً چنان‌نهاد کسی غسل کنده‌ای کرم یا خنک شدن، آنرا باطل میدانند و بیزرنگان از علمای اسلام مانند علامه شیخ بهائی، عادت کردن به عبادات

پتیه در صفحه ۴۶

برای خوشایند خلق انجام دادی افق‌اندیشه و دین‌محدود، و تفکر، حیوانی است. ولی چنانچه در انجام این کار، هزیر بنا و عامل و معیار «الله» بود و از ایمان سرچشم‌گرفت در عین داشتن لفت و نشاط روحی خود عمل وسیله‌ای ارتباط با کمال مطلق و فیاض نامحدود می‌باشد و افق‌اندیشه و دیده‌عامل، با ای بایان و نامحدود مربوط می‌گردد و اینکونه اعمال است که سبب رقاء و کمال می‌گردد نه قرآن می‌فرماید:

**لَا تُبْطِلُ أَصْدِقاً تَكُونُ بالْمُنْ وَالْأَذْي
كَمَا الَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِبَاعَ الْتَّالِيْسِ (۳)**

«صدقات و کارهای نیکتان را با منت‌گذاری واذیت، باطل نسازیدا مانند کسی که برای نشان دادن به مردم و بسا ریا کاری اتفاق می‌کند ...»

عملی که از ریشهٔ ایمان روح و جان انسان سیراب نگردد، با اینکه در ظاهر اتفاق است بخشش است و خدمت است ولی ارزش واقعی و ذاتی ندارد که قرآن مثال بسیار جالبی مجزند و می‌فرماید «... کسی که مال خود را برای نشان دادن به مردم و از روی ریا اتفاق می‌کند و به خدا و روز رستاخیز ایمان ندارد کار او» مانند قطمه سنگی است که «قشر نازکی از خاک بر روی آن باشد و بذرهای روی آن اشانده شود» و باران درشت بر

(۳) بقره ۲۶۴

(۴) دنباله آیه قبل است ... وَلَا يُؤْمِنُ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَلُ سَفَوَانِ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَإِنَّمَا يَهْدِي إِلَيْهِنَّ عَلَى شَيْءٍ وَمَا يَكْسِبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي النَّقْوَمَ الْكَافِرِينَ

نخستین پیروزی انقلاب

چه عواملی در تسریع انقلاب «محمد نفس ذکیه» موثر بود

انتقال زندانیان

به دستور منصور، محمد، و گروهی از سادات حسنی را که به جرم همکاری با محمد در مدینه زندانی بودند در حالی که بر دستها و پاهایشان غل و زنجیر بسته بودند، با وضع دلخراشی نزد وی آوردند، منصور با آنان با خشونت و اهانت فوق العاده‌ای رفتار کرد و هر چه از محل اختفای محمد پرسید، اسیران حاضر به افشاری آن نشدند (۱).

منصور دستور داد آنان را بر اشتراکی که دارای جهاز بدون بستر بودند، سوار نموده روانه زندان کوفه سازند. زندان مزبور سردار بسیار تاریکی بوده طوری که شب و روز در آن معلوم نبود، شرایط

بس از آنکه منصور عباس با توصل به تاکتیک‌های گوناگون نتوانست آتش انقلاب توفنده شهر مدینه به رهبری «محمد نفس ذکیه» را خاموش سازد، ناگزیر در سال ۱۴۳ ه شخصاً سفری به حجاز کرد تا بلکه بتواند به حوزی از گسترش فرازینه انقلاب جلوگیری نماید ولی آتش انقلاب بشور شد راه شهر مدینه چنان شعله‌ور شده بود که صلاح ندید وارد شهر شود، بلکه در بیرون شهر در «ربله» (سه میلی مدینه) فرود آمد و «رباح» (فرماندار مدینه) به دیدار وی رفت و گزارش وضع مدینه را داد.

۱ - تاریخ یعقوبی ج ۲ ص ۴۵۰

انداخت (۲)

برخی دیگر تعقیب و کنترل او از طرف
ساموران منصور را عامل این موضوع
می‌دانند (۳)

«ابوالفتح اصفهانی» گرفتاری برادر
او موسی را توسط ماموران منصور، در
در تسریع انقلاب موثر می‌داند (۴) ولی
به نظر می‌رسد که مهمترین عامل، اصرار
یاران نزدیک محمد در این زمینه بود؛
آنان وی را تشویق به شتاب در شروع
انقلاب نموده با طمعه نسبت به سنت
مردم، به او گفتند: «منتظر چه هستی،
در نظر این امت هیچ کس شوم کراید
تو نیست!، چرا به تنهای قیام
نمی‌کنی؟» (۵)

باری با آغاز انقلاب مسلحانه محمد،
رباح فرماندار مدینه در پیرابر اقدام ناگهانی
لذا غافلگشید او تصویر نمی‌کرد که محمد
به این سرعت اقدامات مسلحانه را آغاز کند
و هیچ عکس العمل فوری نتوانست از
خود نشان بدهد و تنها کاری که کرد این
بود که به دارالامارة پناهنده شد و دستور داد
پلهای آن را خراب کنند تا انقلابیون
توانند به داخل آن رخنده کنند، آنگاه
سخنان تندی ایراد کرده حاضران در فرمان

این زندان به قدری طاقت فرما بود که
بسیاری از زندانیان مبارز در آنجا جان
سپردند، و بعضی از آنان را در لای دیوار
گذاشتند و با وضع دلغاشی به شهادت
رسانیدند. اما در هر حال منصور بدون
آنکه دسترسی به محمد پیدا کند، به باخت
بازگشت.

انقلاب زود رسانید

منصور به این نتیجه رسید که جستجو و
تعقیب محمد بی فایده است و باید منتظر
بود تا او خود ظاهر شود تا بتواند بالا و به
مقابله برخیزد...

سرانجام محمد در ماه ربیع ۱۴۵ هـ
وارد مدینه شد و شروع به اخذ بیعت آشکار
از مردم کرد، اما آن روز هنوز مقدمات
انقلاب کاملاً فراهم نشده بود و نمایندگان
و فرستادگان او به مناطق مختلف،
هنوز مأموریت خود را به اتمام نرسانده
بودند.

مورخان در مورد انگیزه محمد در
تسریع انقلاب، وحدت نظر ندارند. برخی
معتقدند که فشار فوق العاده منصور نسبت
به بستانگان و هر زمان محمد، کاسه صبر
اور البریز کرد و تاریخ انقلاب اور ابه جلو

۲ - مروج الذهب ج ۲ ص ۳۰۶ - الفخری ص ۱۴۸

۳ - تاریخ طبری ج ۶ ص ۱۸۳ - المعارف: این تبیه ص ۱۶۳

۴ - مقاتل الطالبيين ص ۲۶۰

۵ - طبری ج ۶ ص ۱۷۳ - التبیه والاشراف ص ۳۴۰ - مقاتل الطالبيين

داری را تهدید کرد که اگر منصور پیروز شود همه آنان را به جرم مخالفت با خلیفه، گردن خواهد زد (۶)

سقوط زندان

محمد همراه دویست و پنجاه نفر به زندان مدینه حمله برد و زندانیان را آزاد ساخت. زندانیان آزاد شده، هر آنیروهای انقلابی، در کوچه‌ها و معابر مدینه به تظاهرات و دادن شعار پرداختند و حدای رعد آسای تکبیر و شعارهای دیگر آنان در فضای شهر طین انکند و مردم را به شور و هیجان آورد.

محمد می‌خواست انقلاب او بدون خونریزی باشد از این رو به نیروهای خود دستور می‌داددست به کشتار نزند (۷) (۸) (۹) این از سقوط زندان، انقلابیون به مقر فرمانداری حمله کرده، آنجا را تصرف نمودند و بیت المال را در اختیار گرفتند و رباح و برادرش را دستگیر و زندانی ساختند (۹).

۶ - طبری ج ۶ ص ۵۸۵

۷ - مقاتل الطالبین ص ۲۹۳

۸ - به همین جهت، وقتی که «رباح» لوماندار منصور دستگیر شد، او را به قتل نرسانید، بلکه دستور داد او را زندانی کرددند. و همچنین وقتی که «محمد بن خالد قسری» فرماندار ساقی مدینه (که به جرم کوتاهی در دستگیری محمد، زندانی شده بود) و توسط انقلابیون آزاد گردید (به انقلاب خیانت کرد و مخفیانه با منصور تماس گرفت)، باز او را محکوم به زندان ساختند نه اعدام!

۹ - مقاتل الطالبین ص ۱۳۲

۱۰ - طبری ج ۶ ص ۱۸۸ - الكامل ج ۵ ص ۲۵۵

۱۱ - در شماره ۶ مجله

داد : از شما بزور و اکراه بیعت گرفته بودند و چنین یعنی ارزش زداردا . این فتوی با توجه به نفوذ و محبوبیت گسترده‌ای که مالک در مدینه داشت، موجب گرایش بسیاری از اهالی مدینه به سوی محمد، و تقویت جبهه او گردید (۱۲)

علاوه بر این دوتن دیگر از فقهای مدینه بنام «عبدالله بن جعفر» (۱۳) و «محمد بن عجلان» نیاز انتساب «محمد پشتیبانی کردند . «عبدالله بن جعفر» از بر جسته‌ترین دانشمندان مدینه در رشته فقه و حدیث بود (۱۴).

«محمد بن عجلان» نیز مورد احترام و تجلیل مردم مدینه بود و در مسجد پامبر حلقه تدریس فقه و حدیث داشت، و صاحب فتوی بود، و بس از آغاز انقلاب، در آن شرکت گرد (۱۵).

مؤید این معنی این است که پس از هناده شدن فرماندار مدینه به دارالاماره، از میان قبایل متعدد مدینه، فقط قبیله «بنی زهره»، عده‌ای مسلح را برای محافظت از مفتر فرمانداری فرستادند (که مقاومت آنان نیز با نخستین حمله انقلابیون درهم شکست) و بقیه قبایل طرفدار از انقلاب بودند.

علاوه بر این، شخصیت‌های بزرگ علمی و فقهای بر جسته و بزرگان مدینه (بجز گروهی اندک) از محمد پشتیبانی کردند که در اوس آنان «مالک بن انس»، امام فرقه مالکی قرار داشت . بسیاری از مردم نزد وی رفته و در مورد پیوستن به نیروهای محمد، از او استفتاء کردند و گفتند: بیعت ابو جعفر منصور بر گردن ما است، حال آیا می‌توانیم نفس بیعت نموده از محمد پشتیبانی کیم؟ وی پاسخ

۱۲ - الامامة و السياسة ج ۲ ص ۸۱ - طبری ج ۶ ص ۱۹۰

۱۳ - عبدالله بن جعفر بن عبد الرحمن بن مغفره و مطالعات فرهنگی

۱۴ - مقاتل الطالبيين ص ۲۹۱

۱۵ - مدرك گذشته ص ۲۸۹

عامل قیام مسلحانه!

امام امیر مؤمنان به حاکم اعزامی به فارس چنین نوشت:
استعمل العدل و اخذ العدالة
والحيف يدعوا الى السيف
عدل و انصاف را بکاربند و از مشاور استم و بی انصافی خود داری کن
زیرا بی انصافی منجر به فرار و آوارگی می گردد، و متم، مردم را وادار به
تسلیم به شمشیر و قیام مسلحانه می کند.

تفوی و بزرگداشت شعار اسلامی!

جهت آن نگاه می کند و شعائری را از تقوای
من داند که زمینه نکری و رویی داشته ،
ناشی از ملکه نفسانی تقوای بوده باشد (در
جمله «بِعَظْمِ» و تقوی القلوب دقت کنید)
وازاینرو قرآن بزرگداشت و تعظیم شعائر
را که یک عمل روحی است و ریشه در اعمق
ایمان دارد از آثار و نمودهای تقوای بیمار
می آورد تا از پیکسلسله انحراف های منافقانه
که احیاناً ممکن است زیر چتر شعائر اسلامی
پالاترین ضربه را باسلام و مسلمین بزند
جلوگیری کند و یا حداقل ، ارزش اعمالی را
که بدون زمینه روحی تقوای انجام می گیرد
روشن ساز دخوصوماً با توجه باینکه تعظیم
شعائر باید از تقوای دل برخیزد و قرآن
تعبر به «تقوی القلوب» می کند .
و بدیهی است که تقوای دلها نیز از تقوای

برها داشتن شعارها و سنت های اصولی
اسلامی از نمودهای باز و عملی تقوای
بشار میروز زیرا بدیهی است که وقتی ما
وجود تقواد ریاطن الراد می بزیم که آثار
آن در عمل نیز ظاهر شده باشد ، البته نه
منافقانه بلکه این عمل ناشی از ملکه تقوای
و حالت روحی و زمینه ذهنی که از کمال کنایه
از پرورد آثار آن در مرحله عمل می باشد و
قرآن این معنا را بتوان (تعظیم شعائر)
طرح می کند : «وَمَن يَعْظِمْ شَعَائِرَ اللَّهِ
فَأُنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ» ، (۱) بزرگ
داشت و برپائی شعائر الهی ، هماناً از تقوای
دلها ناشی می شود .

نکته جالب و قابل تذکر را این آیده ایست
که قرآن تنها ، عمل و نمود ظاهری شعائر
را از تقوای داند بلکه بمغز و باطن عمل و

(۱) سوره ۴۴ ر ۲۲

ارشاد قرآن مخصوص پرهیز-
کاران است .

در این شکن نیست که قرآن برای راهنمای
نکری و عملی تمام مردم روی زمین نازل
شده است و به منزله دریائی است مواج بر
از درها و گوهرها دارای منابع بر ارزش
برای تقدیم هر مرتبه از مراتب فکری و عقلي
بشر در هر دوره از دوران های تاریخی خود
قرآن اینگونه تعبیر می آورد که قرآن بیانی
است برای تمام انسانها (هذا بیان للناس)
ولكن بیان بودن قرآن برای تمام بشر ،
ایجاد نمی کند که همه کس در هر حال بتواند
از آب حیات بخش آن بهره مند گردد
زیراچه سآآمادگی قبول آنرا به ملاحظه
روحیات خاص و انکار انحرافی و تربیت های
غیر صحیح ، نداشته باشد و این را نباید به
تقصیر قرآن گذاشت بلکه باصطلاح فلاسفه
پاید علاوه بر فیض فیاض و رحمت
و گرامت او بر پندگان پایمده نز
قابلیت جنبه و تعلم آفراداشته باشدو این
آمادگی و قابلیت محل از نظر اسلام و قرآن
نهایا تقوایعنی در صورت پیدا شدن حالت
نفسانی خاص ، تحقق پیدا می کند .
خداآنند در قرآن مجید می فرماید : «هذا
بیان للناس و هدی و موعظة للمتقین» «این
کتاب بیان برای تمام مردم و (لکن) هدایت
وراهنمای پند و اندرز برای تمام پرهیز-
کاران است » (۳)

چنانکه خوانندگان ملاحظه می کنند که
قرآن چگونه غرایت خاصی پذکار پرده

در مرحله عمل پدیدار می گردد و هنگامی
بنوای دل بی می برم که آثار آنرا در آن داشته
و اعمال و کردار و شیوه های زندگی بر استی
نیایم زیر آنچه از روایات معتبر و قرآن
مجید استفاده می شود اینست که عمل بدون
تفوای دارای تأثیر واقعی نیست از این جهت
عمل اندک اما از روی تقوای خیلی مؤثر تر و
بالرزا شتر از عملی است که روی برشی از
اغراض بدون داشتن زمینه روی تقوای
انجام گرفته باشد زیرا نزد خدا کمی عمل و
یازیادی آن چندان مهم نیست بلکه کیفیت
انجام آن مهمتر بوده ، عملی ارزش دارد
که مورد قبول پروردگار واقع شود .
رسول اکرم (ص) خطاب با پوزد خواری
آن مرد عمل و مجسم تقوای برجوش و
خروش چنین می فرماید :

«با بازد کن بالعمل بالتفوی اشدا هتماماً
منک بالعمل فانه لا يقل عمل بالتفوی وكيف
يقل ما يقبل ؟ قول الله حزوجل : «انما يقبل
ال فمن المتقين» (۲) «ای بازد در عمل کردن
از روی تقوای کوشا تر از عمل کردن بدون
تفوی) ، باش زیرا عمل کم امساز روی
تفوی ، (در حقیقت) عمل اندکی نیست به
جهت اینکه عملی که خداوند آنرا قبول کند
عمل کمی نیست چنانکه خداوند در قرآن مجید
می فرماید : « خداوند عمل را تهیا ز پرهیز
کاران می پذیرد (در واقع آثار ، تهیا بر عمل
تفوای مترب است)

(۲) بخاری ۷۷ و ۸۹

(۳) سوره ۳۹ آیه ۵۷

می داند نهاینکه وصول بحق و حقیقت را برای هر کس تحت هر شرطی تضمین می کند فی باصطلاح اسلام ایصال بحق و حقیقت نمی کند بلکه تنها راه را زانشان می دهد؛ و در مرحله ارشاد وهدایت و راهنمایی نکرواندیشه و عمل، اختیار پیمودن راه سعادت و شفاوت را بدهست خود انسانها قرار می دهد و اینجا است که مسأله: «جبر و اختیار» که یکی از مسائل مشکل اعتقادی و فلسفی است بطور جدی مطرح می گردد که فعلاً از محل بحث ما خارج است.

ابته اگر خداوند بغاوه دمی تواند این کار را انجام دهد یعنی انسانها را وادار به عمل نیک یا بد پنکنده نماینکار خلاف سنت پروردگار است و از این جاست که در قرآن می خوانیم که خداوند با کلمه (لو امتناع) پاسخی این حقیقت را برای انسانها یاد آور می شود آنچه که می فرماید: «او تقول لو ان الله هدایتی لکنت من المتقین» (ع)

«یا آنکه از فرط هشیمانی (درین آرزوی محال آیدو) گوید افسوس اگر خدا مرا بعلت خاص خود هدایت می فرمود من نیاز اهل تقوای بودم» ولکن خداوند هیچ وقت بنا ندارد انسانها از روزی اجبار داخل در زمرة متقین کند یعنی حالت تقوای در افاد از روزی اجبار ایجاد کند زیرا این کار علاوه بر اینکه خلاف حکمت خداوند است بلکه

تفیه در صفحه ۴۶

بیانیت قرآن را برای تمام مردم به منزله در بانی بی کران مفید و زندگی ساز گشود می کند ولکن موعظه بودن وهدایت و راهنمایی آنرا تنها برای متقین یعنی کسانی که حالت روحی و آمادگی خاصی برای قبول این دستورهای آسمانی انسان ساز دارد قرار می دهد پس نباید انتظار این را داشته باشیم که کفار و منافقین و متربصین و بسطور کلی هر آن کسی که نور تسلیم از دل آنان نتابیده است با قرآن و اسلام و مکتب انبیاء روی موافقی نشان دهد و از این راه انکار و وحشت چنین افرادی هر متمن هرگز نباید وحشت در دل را اداد و پیخذای نکرده عدم قبول مکتب اسلام و قرآن را از ناحیه چنین کراهانی یک نوع کبود و نقصی در دستور های مکتبی خود پنداشت و ما نوینهای زیاد آنرا در صدر اسلام و در زمان حضور پیامبر گرامی اسلام مثل ابو سلیمان و ابو جهل و... و حتی در میان قامیل های خود آنحضرت مثل ابو لهب و غیر آن می بینیم زیرا اگر چشمی کور باشد و دلی نایینا نور و افس را نهیند و حقایق خارجی را مشاهده نکند آیا جایز است منکر واقعیت شدن نور را نهی نمود؟ و خود قرآن نیز با عبارت «... سه بکم عین فهم لا يعقلون» تصریح باین معنی می کند.

در آیه (و هدی و موعظة للمتقین) نکته دیگری نیز هست و آن اینکه قرآن و بطور کلی اسلام و غلیظه خود را تنها ارشاد وهدایت و اراده طریق

آزادی سیاسی، اصل و مادر سایر آزادیهای است

باشند و دربرابر اداره جامعه خود احساس مسئولیت کنند و خود را آلت بی اراده ای در دست رکبران خود و عضوی مهمل و بی اثر درین کراجمجام نیاورند و چون امکان ندارد همه ملت در کثارت هم پنهانند درباره کیفیت اداره کردن کشور تبادل نظر کنند ، آخرین فکری که در این باره به فکر پسر رسیده ، اینستکه بهر ترتیبی که صلاح می دانند با کمال آزادی و اختیار اشخاص صاحب صلاحیتی را انتخاب نموشو زمام امور اداره خانه بزرگ خود را تحت شرایط و موازینی به آنان بسپارند ، و خود از دور به کار آنان نظارت کنند و به اندازه ای که ضرورت انتظام اکند هر کس باید سهی از دسترنج خود را برای رفع احتیاجات کوناگون جامعه ، از نظر حفظ امنیت داخلی

هر کشور خانه بزرگی است و مصاحب آن مردم آن کشورند . و این حق طبیعی و انسانی هر فرد است که خانه خود را مطابق میل و سلیقه خویش بسازد و آن را اداره نماید و چون کشور خانه برجستگی است ، تمام افرادی که در آن زندگی می کنند ، همه در آن سهیم مستند و در حقیقت مملک مشاع همه آنهاست ، لذا نباید بر حسب میل و سلیقه یکنفرد و یا طبقه خاصی اداره شود زیرا در این صورت حقوق سایر افراد از بین میروند ، مثل اینکه دو یا چند نفر خانه یا مملک مشاعی داشته باشند یکی از شرکاء بخواهد بنایق ، حق تصرفات را از دیگران سلب کند .
بنابراین در اداره کشور که خانه عمومی ملت است ، همه مردم باشد سهیم و شریک

آراء اکریت بسته می‌آید که آن را «فراندوم» یا مراجعت به آراء عمومی گویند.

از اینجاست که گفته‌اند: یکی از مهمترین مشخصات دموکراسی احترام به آزادیهای فردی است در حکومت دموکراسی، فرد پایدار در مسیر تکامل آزاد باشد تا بتواند به منتهای شکوه‌انش خود برسد و در همین شکوه‌انش است که فرد به جامعه متصل می‌شود.

جامعه بهترین امکانات را برای این شکوه‌انش پذیرفته بود، و فرد، با شکوه‌انش، می‌تواند خدمات را کمی تواند به جامعه بینند.

مشارکت فرد در جامعه

با توجه به این حقیقت، جامعه پایه مشارکتی، باشد از انسانهای آزاد برای تأمین حداکثر خوشبختی برای آنها، و فرام آوردن امکانات لازم برای شکوه‌انش هرچه بیشتر افراد، بنابراین در حکومت دموکراسی بدنبال «اصالت فرد» مسئله «مشارکت» و «تعاون» و «همکاری افراد جامعه بصورت بنیاد و اساس مطرح می‌شود به این معنی هر فرد انسان در ساختمان جامعه و در طرز اداره آن، مشارکت دارد، جامعه در لحظه‌ای مجموع و معدلي است از اراده‌ها و سلیقه‌های افراد آن.

بن‌نمی‌توان منکر این اصل بنیادی شد که هر ملت حق دارد خودش را بتواند به نیازها و ویژگیها و ارزش‌های مردمی

و خارجی و تأمین رفاه عمومی پستگاه اداره کننده پیردادزد.

و از طرفی بر عهده نمایندگان منتخب مردم است که بجانهای بنا قوانین درباره شئون مختلف و احتیاجات گوناگون جامعه مطابق مصالح عامه وضع و اعلام دارند که تکاليف دولت و ملت قبل معلوم شود، بطوریکه گونی طرفین متعهد و ملتزم شده‌اند که آن عهود و مواثیق را از هر حیث محترم شارند (البته بینها بهر حال پایدار طبق شواطئ و معیارهای الهی و اسلامی باشند).

ملت، منشاء قدرت

پس هر جامعه‌ای ناگزیر، طبق مقرارتی اداره می‌شود که آن را قانون می‌گویند و مقاماتی که منتخب خود مردم هستند ناگزیر شامن اجرای آن مقرر است. مجموع این دو (ملت - دولت) یک هسته اجتماعی وجود می‌آورد که «قدرت حاکمه» نامیده می‌شود. بنابراین شرط حکومت مردم بر مردم و شرط دموکراسی اینست که این قدرت، هیچ وقت نباید از اختیار مردم خارج شود و از نظرات مردم دور بماند. آری در جامعه انسانی واقعی، حاکمیت در حقیقت‌های نوری است که از تک تک افراد متشعشع می‌شود.

در جامعه انسانی واقعی، حاکمیت و قدرت تا آنجا که ممکن است مستقیماً و بلا فاصله بوسیله تک تک افراد اعمال می‌گردد ولذا در موارد بسیار مهم و فوق العاده مراجعت به آراء عمومی می‌شود یعنی بطريق مستقیم

نتیجه همه قوای کشور مقتنه ، قضائیه و اجرائیه مجری اراده مردم خواهد بود.

در مورد دموکراسی گفته‌اند: «دموکراسی یعنی حکومت مردم ، بوسیله مردم برای مردم » (۱)

اما باید با صراحت بگوئیم که : چنین مفهومی از دموکراسی تاکنون در کشور کشوری تحقق پافتا است و شکل دموکراسی از زمان پیدایش آن تاکنون غالباً به شکل حکومت طبقه خاص بوده و لذامی بینهم کندموکراسی همیشه مظہر قدرت طبقه‌ای است که حکومت می‌کنند.

و ضمناً باید بذریغت که این طرز حکومت بخصوص برای اقوام کم رشد وی اطلاع خالی از میاید و نقایص نیست کمتر محل خود موردنی بحث و نقل قرار گرفته است لیکن برروی هم که حساب شود دموکراسی فعلی بهترین نوع حکومتی است که به لکر بشر رسیده و تجربیات تاریخی اداره مختلف ، آن را بذریغت است هر چندان نوع حکومت ، حکومت ایده‌آل نیست و خواهیم گفت که سیستم حکومتی اسلام برترین نوع حکومتهاست و از سیستم‌های دیگر بحق و عدالت نزدیکتر است.

آزادی سیاسی ما

در سایر آزادیهاست.

اگر در يك کشوری آزادی سیاسی که اصل اساسی و مادر سایر آزادیهاست ، نباشد و اداره کشور بر حسب دلخواه يك

و معنوی خود ، نظام سیاسی و کیفیت رهبری جامعه خود را انتخاب کند.

مردم هر شهر و آبادی عزت انسانی دارند و حقوق انسانی ، هر یک از این افراد حق دارد نظر بدند که شهرش چگونه ، باشد هر گز عقلانی نخواهد بود که يك عدد شهری بشینند و در سرتوشت مردم شهر دیگر تصمیم بگیرند.

مثلاً هیچ معنایی دارد که يك عده در تهران بشینند و در راههای چگونگی خیابان بندی اصفهان تصمیم بگیرند !

همچو معنایی دارد که يك مشهدی تصمیم بگیرد که بارکهای آبادان چندتا و به چند نوع باشد بهتر است !

بطور مسلم عزت اعتبار انسانی تک تک افراد هر شهر و آبادی ، ایجاد می‌کنند که خودشان در راههای چگونگی سرزمین خود نظر بدهند و در حقیقت چگونگی سرزمینشان باید مجموع و معدل نظرها و عقیده‌ها و سلیمانی افراد آن منطقه باشد ولاغير.

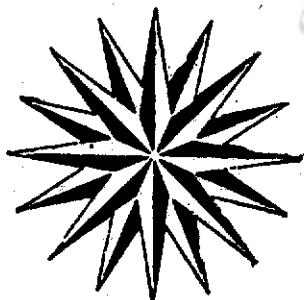
هر گاه در کشوری دعات آن زیر نظر شورای ده شهرهای آن زیر نظر شورای شهر و تمام واحدهای اجتماعی دیگر زیر نظر شوراهما و مجموع مملکت زیر نظر مجلس شورا (مشروط بر اینکه انتخابات در همه آنها آزاد باشد) اداره شود به این معنی سرتوشت مملکت و خطوط اصلی اداره آن با مشارکت خود مردم باشد، چنین کشوری فرجهیت ، دموکراسی واقعی بوده و در

۱ - «لنکلن» دموکراسی و این چنین معنی گرده است.

مردم زیر سلطه نیز سهم دارند. زیرا این خود مردم مستند که نظام دیکتاتوری را بوجود می آورند و از حق حاکمیت خود دست بر میدارند و به دیکتاتور حاکمیت می بخشند و با تعلق و سکوت خود به اجازه میدهد تا به حکومت جبارانه و تجاوز کار آن خود ادامه دهد.

از اینجاست که گفته اند: استبداد، پدیده ای است طرفینی، يك طرف آن دستگاه حاکمه است و طرف دیگر آن مردم، که هر دو طرف در ایجاد آن سهم دارند البته این درست است که دیکتاتورها همیشه می خواهند خود را تعامل کنند اما این مردم مستند که این تعامل را تحقیق می بخشنده زمینه را برای رشد او فراهم می سازند. هن استبداد پیش از آنکه تعامل کردنی باشد، پذیرفتی است.

اسلام که دین آزادی است به هروان خود آزادی سیاسی به معنای وسیع کلمه داده است که در شماره آتشده خواهد خواند.

فرد مستبد یا طبقه ای باشد، استبداد از آزادیهای مدنی و اجتماعی و آزادی انکار و بیان و قلم و همچنین تمام حقوق بشری امکان پذیر نمی گردد زیرا اگر آزادی سیاسی نباشد اجتماعات ممنوع و افکار محدودی گردد و نشریات زیر نظر و مرائب سانسور می روند و حتی آزادی مسکن، اقامت، سفر و سایر حقوق انسانی بسته بهوس مستبد می شود.

از اینجاست که دانشمندان برای آزادی سیاسی اهمیت فوق العاده ای قائل شده و آن را از ارکان مهم آزادی دانسته اند. «جون بر جن» آزادی سیاسی را بین تکونه تعریف کرده است:

«آزادی سیاسی آنست که هر شخص، عضو موثر و فعال دولت بود و در فرمتهای مناسب به او مجال سخن داده شود و آنها بگوید از او پذیرفته گردد و در جمل قوانین و ترسیم نشدهای سیاسی دولت، عضو مؤثری بشمار باید و این در صورتی ممکن است که بتواند آزادانه در مسیر اهداف مقدس فردی و اجتماعی سخن بگوید و در وضع قوانین مملکت دخالت نماید» (۱)

و لیکن در نظام استبدادی به مردم چنین اجازه ای داده نمی شود زیرا شخص دیکتاتور هیچ شریکی را تعامل نمی کند و مخالف سرمعنی مشارکت مردم در مسائل اجتماعی و امور مملکتی است. نکته اساسی که تذکر آن لازم است اینست بهمان اندازه که در ملب آزادی و ایجاد نظام استبداد، دیکتاتور سهم دارد،

(۱) هشتم سیاسی اسلام: یاقوت شریف قوشی، ترجمه فارسی صفحه ۱۴۰

أخبار جهان اسلام

جهان اسلام در راه است که از اینجا شروع می‌شود

آنچه کمیتی دارد

آنچه اسلام است

- بنظر میرسد، این شیوه جدیدی برای مشغول کردن کشورهای منطقه به خورد عقیدتی باشد تا درینه آن امریکا بتواند مقاصد خود را جامعه عمل بپوشاند
- این کمیته تلاش میکند قابلیت تیز حملات انقلاب اسلامی را از سوی امریکا منحرف کند

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

بنام اسلام در ایران مطرح شد و به اسلام لطمه وارد کرد، آگاه خواهد ساخت

متابع مطلع همچنین اتفاقه می‌کند: «محمد علی العرکان» دیر کل «رابطة العالم الاسلامی» و منتی اعظم عربستان سعودی دیر کل این کمیته خواهند شد.

نخستین بیانیه این کمیته در مطبوعات کویت از جمله مجله «المجتمع» و مجله «البلاغ» که دو مجله بالظاهر اسلامی هستند و به هزینه دولت سعودی منتشر می‌شوند،

مراکش - بگزارش متابع موئی از رباط پایتخت مغرب، بدعوت ملک حسن دوم پادشاه مغرب، کمیته‌ای از مردان مقیمه‌ای اعظم کشورهای عربستان سعودی، کویت، عراق، مصر و مغرب برای مبارزه با انحرافات خمینی اتشکیل شد.

این کمیته تحت نام «کمیته مقاومت با انحرافات خمینی» ایجادی در رباط قاهره و مکه جلسات متعددی خواهد داشت و درین مسلمان کشورهای عربی را از آنچه

وستی».

* * *

ناظران سیاسی معتقدند این دعوت تلاشی برای جلوگیری از صدور پیام انقلاب اسلامی است.

از سوی دیگر بیشترین می‌شود این، شیوه جدیدی برای مشغول کردن کشورهای منطقه به برخورد عقیدتی باشد تا در بناء آن آمریکا بتواند به مقاصد خود جامعه عمل پیوشاورد. این کمیته تلاش می‌کند تا سرحد امکان‌بده تیز حملات انقلاب اسلامی را از سوی امریکا منحرف کند و ایران در گیر برخوردهای غیر ضروری عقیدتی شود.

(جمهوری اسلامی شماره ۳۵۹)

مکتب اسلام:

آن‌جهه‌های بزرگ انقلاب اسلامی ایران فرموده‌اند، چهارمی نیست که تازگی داشته و پا الخصوص به شیوه داشته باشد، کسانی که با احادیث مربوط به ظهور منجی جهان بشریت حضرت مهدی موعود آشنا نیارند، می‌دانند که مسأله تحقق حکومت عدل اسلامی در سرتاسر گیتی و پرچیده شدن بساط نلزم، و اجرای کامل آئین اسلام توسط آن حضرت، مضمون احادیث فراوانی است که هم در کتب شیعه و هم در کتب اهل تسنن نقل شده است و مفتشی‌های بزرگ جهان تسعن نیز آن را تأیید کرده‌اند و این‌که پیامبر اسلام نتوانست (عمر او کاف نگردتا) آئین جهانی اسلام را در بینه گیتی استوار نموده جهان را ازلوت وجود ستمگران پالکسازد واقعیتی

انتشار یافت. در این بیانیه آمده است:

«خمینی می‌گوید: پیامبران برای تعکیم پایه‌های عدالت در جهان مجبور شدند ولی موفق نشدند، و حتی خاتم الانبیاء پیامبر اکرم (ص) که برای اصلاح بشریت و تعکیم عدالت آمده بود در زمان خود به هدفش نرسید و موفق نشد، و کسی که موفق خواهد شد وعدالت را در سرتاسر جهان برقرار خواهد کرد امام مهدی موعود می‌باشد».

این گفته‌ها که به خمینی منسوب شده باعث ایجاد و مبانی دین مبنی اسلام متفاوت صریح دارد.

مالين گفته هارا شدیداً محکوم کرده و اعلام میکنیم که این گفته‌ها با اسلام و قرآن و سنت مبارکه رسول اکرم (ص) و اجماع علمای اسلام مخالفت و مغایرت صریح دارد.

و علی‌غم مخالفت و مغایرت این گفته‌ها با قرآن و سنت پیامبر (ص) و اجماع ائمه مسلمین، هیچ تکذیبی در این زمینه از ایران صادر نشده است.

پیامبر اکرم (ص) خاتم پیامبران و مصلح جهان است که در قرآن آمده است: «اليوم أكملت لكم دينكم و أتممت عليكم نعمتی و رضيتك لكم الإسلام ديننا. ومن فرماید: «وما أرسلناك الا رحمة للعالمين».

و من فرماید «ترکت فيکم مسانع تمکنتم بهلن تضلوا ابداً کتاب الله

است انکار ناپذیر .

به تعبیر دیگر بحث بر سر این فیضت که آیا
آئین اسلام از نظر قانونگذاری تکمیل شده
است یا نه (تا حضرات مفتیان درباری با
آیه‌الیوم اکملت لكم .. یا با حدیث ترکت
فیکم .. استدلال کنند) بلکه بحث بر سر این
است نه آیا آئین اسلام حکومت عدل جهانی
اسلام درس تاسیس گیتی تاکنون پیاده شده
است یا نه ؟ پاسخ این است که نه !

این پاسخ منفی نه تنها یانگر یک واقعیت
انکار ناپذیر است بلکه مضمون احادیث
متعددی است که در کتب دانشنامه‌دان بزرگ
أهل تسنن مانند «مستدرک حاکم» و «بنایع-
المودة» در توضیح آیه: «هو الذي ارسل رسوله
بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين
كله ولو كره المشركون» نقل شده است .
و مظہور حضرت مهدی موعود و پیاده شدن
کامل آئین اسلام درس تاسیس گیتی در زمان
حکومت آن حضرت می باشد .

توضیح اینکه خداوند در آیه مزبور که
درسه سورۃ توبہ وصف وفتح تکرار شده
است، من فرماید: «اوست که بهامبر خویش
را باهدایت و دین حق فرماده تاواری را بر
حمه ادیان خالب سازد گرچه مشترکان کرایت
داشتند باشد» .

«شیخ سليمان قندوزی حنفی» در کتاب
«بنایع المودة» (صفحه ۵۰۸) در تفسیر
آیه مزبور از امیر مؤمنان (ع) نقل می کند
که فرمود: «درس تاسیس گیتی هیچ شهر و

دیاری باقی نخواهد ماندمگر آنکه صبح و
شب یانگ توحید و خدا پرستی در آن بگوش
خواهد رسید» .

حاکم در کتاب مستدرک (ج ۴ ص ۴۳)
نقل می کند که بهامبر اسلام فرمود: «در
سر تاسیس جهان خانه‌ای نخواهد ماند جز آنکه
اسلام در آن نفوذ خواهد کرد» .
حال آیا چنین نفوذ جهانی اسلام تاکنون
عملی شده است؟ و آیا جز این است که به اعتراض
خود دانشمندان جهان تسنن ، این گسترش
جهانی اسلام ، در زمان حکومت حضرت
مهدی خواهد بود؟

علاوه بر اینها «محمد رشید رضا» در تفسیر
«المنار» (ج ۱۰ صفحه ۲۹۳) در تفسیر آیه
مزبور اعتراض می کند که گروهی از دانشمندان
اسلامی معتقدند که بعضی از مؤذنهای که
خداآوند در این آیه داده در آخر الزمان و در
زمان ظهور حضرت مهدی خواهد بود و
اسلام در آن زمان صدد صدیقه ای خواهد شد
باری با توجه به آنچه گفته شد، روشن
می گردد که انجیزه تشکیل چنین کمیته ای
در مغرب ، نمی تواند انجیزه مذهبی باشد ،
بلکه انجیزه های سیاسی در پشت آن نهفته
است .

ناظران سیاسی معتقدند که این دعوت ،
تلاشی است برای جلوگیری از صدور بیام
انقلاب اسلامی ایران که طرح آن را امریکایی
جنایتکار ریخته و اجرای آن را ملک حسن با
دستیاری مفتش های درباری برمده گرفته
است .

مسائل مصنوعی خارج از مرز بکند!

شاھزاده فهد و دعوت

به جهاد!

در این ایام شاھزاده فهد و لیعهد عربستان سعودی مردم را به جهاد کفار جهت آزادی قدس فرا خواهده است. برای ما که پرسال و نیم است شاه و شاھزادگان را بزم بلة تاریخ سپرده ایم، تصور اینکه در کشور دیگری در نزدیکی ما، شاھزاده‌ای باشد که عوام فریبانه، مردم را به جهاد دعوت کند، دشوار است، امامت‌ستانه این واقعیت وحشت‌ناک وجود دارد، همچنانکه در نزد، اهم وجود داشت.

به صورت، اکنون، سخن از این است که این شاھزاده دعوت به جهاد می‌کند. اما حکم جهاد چنانکه بروزیان آن اعرا ای در زمان خلیفه‌ذوهم گشته از حاکم عادل پذیرفت‌است و در عدالت ایشان سخن بسیار است که هفت میلیون جمعیت عربستان و ۱۴ میلیون بشکه نفت صادراتی در روز، یعنی قاعده‌تاً چیزی در حدود ۱۵۰ میلیارد دلار در سال - و ساده‌تر، سهم روزانه هر شهر و ند دو بشکه است یعنی بهبهانی که اویک می‌فروشد مبلغی در حدود ۷۶ دلار با آن بهای سخاوتمندانه که دولت ملک خالد و شاھزاده فهد می‌فروشند، یعنی در واقع از کیسه ملت حاتم پخشی می‌کند، باز هم چیزی در حدود ۷۶ دلار حق روزانه هر فرد ملت است و شاھزاده فهد «قدرتی را میدارد و بحسبهای بانکیش در اروپا و ایالات متحده

این گونه تلاش‌های مذبوحانه برای آنست که کشورهای مرجع منطقه بتوانند با این پوشش، به خیال خود، مسلطی به حیات حکومت نگین خود ادامه دهند.

از سوی دیگر پیش‌بینی می‌شود که این، شیوه‌جدیدی برای مشغول کردن کشورهای مرجع منطقه به برخوردهای عقیدتی باشد تا دریناه آن امریکا بتواند به مقاصد خود جامد عمل بپوشاند. این کمیته تلاش می‌کند تا سرحد امکان، لب تیز حملات انقلاب‌اسلامی ایران را از سوی امریکا متعارف کند و ایران در گیر بر خوردهای غیر ضروری عقیدتی شود.

ناگفته نگذاریم که پیشوایان راستین اسلام و مفتی‌های معهد و وارسته امت اسلامی هرگز آلت دست ملک حسن‌ها و ملک حسین‌ها و اربابان آنان نمی‌شوند و بدفرمان قرآن بر ضد طاغوتیان و مzedوران استعمار و به حمایت از مستضعفان و محروم‌ها بزارزات آشتب ناپذیر خود ادامه می‌دهند. نکته دیگری که در این خبر جلب توجه می‌کند انتخاب کشور مغرب برای برگزاری این به اصطلاح کمیته مقاومت است، ناظران سیاسی، این معنی را بی ارتباط با وضع اقتصادی و داخلی ناسامان مغرب نمی‌دانند.

گویا اعلیحضرت ملک! برای روپوش گذاشتن برگروی وضع ناسامان داخلی راهی بهتر از تشکیل به اصطلاح چنین کمیته‌ای بیدا نکرده است تا افکار مردم را مستوجد

منتقل می‌سازد، خدا می‌داند بویژه اگر وضع آن ملت فقیررا با قیافه‌های استخوانی و بهای برهمه باوضع شاهزاده و پسرادرش واعضای خانواده سلطنتی، مقایسه کنیم با آن قیافه‌های گردومدور و چهره‌های شیطانی مصدق «یعرف المجرمون بسم ماهم» و این شاهزاده فهد کسی است که در تعیین سیاست کشور از برادر تاجدارش ملک خالد خیلی مؤثر است.

چنانکه اکنون هم او ملت عربستان را، واحتمالاً ملت‌های دیگر را دعوت به جهاد می‌کند، درواه قدس، تا آنکه از چنگال اسرائیل رهاشود و والعر را بنگری صحبت برسر جهاد نیست.

بلکه دفاع است و آنهم دفاعی که مدت‌ها است به تعویق افتاده است و صحبت برسر قدس تهاهم نیست در واقع برای آزادی کلیه سرزمین‌های اشغالی که توسط صهیونیست و بمدد امریکا و لیست‌های آمریکائی خصب شده‌اند، باشد جنگید - شاهزاده فهد غلا چنین صلاح دیده است که برای مقاصد خویش که بی‌تردد از مزرع عوام فربینی تجاوز نمی‌کند لفظاً قدس و پاک‌ساختن آن‌از لوث وجود صهیونیست‌ها سخن بگوید.

برای امثال شازده فهد آزادی قدس بشکش، آیا اینان چه اهتمامی نسبت به مسائل مربوط به کشورشان و ملتشان دارند ملت آنها در جهان نخست هفت میلیون گرسنه و پایه‌های اندازه ۴۰ درصدشان بی‌سودند، معنای اهتمام را دانستید؟ و سهیمی که از درآمد نفت هریک از این هفت میلیون می‌رسد روزانه، ۶۰ دلار است و جمع این ۳۶۰ دلارها کمتر از ۱۵ میلیارد دلار می‌رسد تقریباً

یکجا توسط خاندان سلطنت، بیک خور می‌شود.

اگرچه آن سیاست‌دار آمریکائی را شنیده باشید، غالب است، این سیاست‌دار درباره همین دعوت به جهاد گفته است: آه! بمسخران این عربها اهمیت نهیداعمالی که از آنها سرمیزند، بدستور کاخ مفید است و از این نظر، در اختیار ماهستند، بگذارید زبانشان باختیار خودشان باشد.

یک هبرسیاه بوسیله گفته است: آمازدست این عربها، اینهمه و سیله برای مبارزه با امریکا در اختیارشان هست، و با اینهمه، جزویان، هیچ چیزشان را بکار نمی‌اندازند (تلخیص از مطبوعات صبح تهران).

مکتب اسلام :

پیش‌نامه‌ها بدشاهرزاده فهد این است که جهاد و جانبازی واپیار خون ذر راه آزادی قدس، پیشکش شما، فقط یک کار انجام بدهید و آن این است که روابط اقتصادی خود را با کشورهایی که از امریکیان خاصب حمایت می‌کنند قطع کنید و نفت خود را به آنان نفوذ نمایید باور کنید برای شما در وضع فعلی بزرگترین جهاد همین است و بس‌ولی هیهات که این دولت روابط اقتصادی خود را با امریکا قطع کند درحالی که بناء آن وابسته و متکی به آن است و بس.

پیه از صفحه ۲۵

روی دلائل عقلی اصولاً محال است و واضح است این محال بودن از عدم استعداد قابل ناشی می‌شود نه از کبود نیافر مفاعل و مبدأ وجود وحیات.

هدایت خواهان ب ۹ باران!

ایدئولوژی مجاهد پرور اسلام و انسای چهره کریه امپریالیسم و عملکرد ضد انقلاب در داخل کشور از خون شهادی انقلاب پاسداری نمایند. و این انتخاب را داشته که همگام با ملت تهرمان ایران به مقابله ورود شاه خائن که آغازگر توطه‌ای دیگر بود، در واشنگتن، نیویورک، كالفرنیا و سایر ایالات تظاهراتی برپا سازد، تسعیر مجسمه آزادی و به زندان افتادن عده‌ای از فعالین انجمن، بخشی دیگر از فعالیت‌های انشاگرانه مادر را بخطه پاتوطشهای امپریالیسم بود.

دولت جنایتکار آمریکا سعی بر آن داشت تا با جمع آوری فراریان وابسته به رژیم منور بهلوی و عده‌ای از بازماندگان سازمانهای ورشکسته خارج از کشور زیر پوشش سازمانهای سیاسی چه ویا با صلح اسلامی پاگاهی برای ضد انقلاب در خارج از کشور تدارک بینند.

تشکیل جلسات با چهره‌های شناخته

«اتخذدوا ایمانهم جنه فصدوا عن سبیل الله انهم ساع ما کانوا یعملون» (منافقون ۲)

(اینان سوگندهای خود را بهششی قرار دادند تا مردم را از رام خدای باز دارند چه عمل کثیفی انجام می‌دهند) این روزها از گوشه و کنار شنیده‌سی شود که افرادی خود را عضو انجمن اسلامی دانشجویان معرفی کرده ویس از باصطلاح انشاگری از انجمن دست به تشکیل سازما نهائی دیگر می‌زنند تا بدینوسیله انجمن را که بعنوان تنها سازمان مشکل اسلامی خارج از کشور به فعالیت خود ادامه می‌دهد در ذعنها چهره‌ای دیگر بخشند. مادران برهزمانی لازم دیدیم که نکات زیر را تذکر دهیم.

ویس از پیروزی انقلاب شکوهمند ایران عده‌ای از خواهان و برادران ما در این دیار ماندند تا که بهم گزاران انقلاب اسلامی ایران باشند و با شناختن و شناهاندن

ولی آنچنان که در ابتدای گفته شد عده‌ای سعی دارند تا با عملکرد خوبش ایجاد تفرقه نمایند، که از دیدگاه ماین عمل درنهایت جز به نفع امریکالیسم آمریکا نخواهد بود.

ضمن تکذیب ارتباط اینگونه افراد با انجمن، بار دیگر از خواهران و برادران ایمانی خوبش خواستاریم که هر چه مصمم‌تر به حرکت پویای خود در خط امام ادامه دهند و آنانرا که به اسم اسلام سعی در تضعیف رهبریت انقلاب دارند طرد نمایند.

والسلام

پیروز باد نهضت انقلابی امت
بربری امام خمینی مرگ بر
متکاثرین غرب و شرق و عمال
داخلی‌شان
اجمن اسلامی دانشجویان
آمریکا و کانادا

باریا کارانی هستند که باتظاهر دفاع از خلق‌ها، می‌خواهند به اهداف ضد‌خلقی خود برسند که در هر دو صورت خدمت به خلق نمودن، محال بوده؛ تنها کسانی می‌توانند نوعدوست و خدمتکذار واقعی خلقها باشند که خدا گونه و علی‌وار بوده خدمتکاری، از ریشه ایمان و جانشان آییاری شود.

*

شده‌ای همچون فریدون هویدا در این رابطه بوده است تا به انقلاب اسلامی ایران در خارج از کشور جلوه‌ای دگرگونه بخشند. اینبار نیز اعضاء و هواداران انجمن با حرکت در خط امام به افساگری چنین چهارمهانی پرداخته و تن به زندان دردادند که «السجين احب الى مما يدعونني اليه» دولت ناپاکار آمریکا سعی نمود تا با حمله شبانه به خانه اعضاء انجمن و همچنین گشتن بعضی از برادران (برادر شهید بیژن) در بین ادامه دهنده‌گان راه امام‌در خارج از کشور رعب و وحشتی ایجاد کند ولی این ناپاکاران نمی‌دانند که مکتب ما، مکتب خون و جهاد است و لحظه‌ای از حرکت پویای خوبش باز نخواهیم ایستاد.

دولت جهان‌خوار آمریکا نتوانست با این دسیسه‌ها حرکت را به ایستائی کشاند

پنجم از صفحه ۲۸

راکه بالانگلیزه الهی انجام نگیرد کافی نمیداند با اینکه عادت کردن به اعمال نیک در اسلام بسیار پسندیده و ترغیب به آن شده است. به گفته علامه واستاد شهید مطهوری: «برای خدا و خلق گفتمن، شرک است» و کسانی که مخصوصاً در عصر ما، زیاد از «خلق‌ها» دم می‌زنند، با افرادی ساده‌اندیش و بی خبر از بیش اسلامی هستند و اطلاعات کافی از عمق معارف اسلامی را ندارند و

دکتر منصور شفی

عضو کالج بین المللی جراحان

نکاته چند راجع به بهداشت پاها

ته کفش نجسبد.

چه راه رفتن، فشار و سنجینی بی نهایت زیادی به پاها وارد می کند ولو اینکه انسان لاغر باشد. و این وزن وقتی قابل تحمل است که بطور عمودی به پاها وارد شود ولی اگر بعلل جسمانی و یا عادت این وزن خواه از ناحیه ران و یا زانو و خواه از مرجع پاها بیکم سمت مثلاً سمت خارج و یا داخل پاها بیشتر وارد شوک ایجاد درد و تراحتی خواهد کرد علت این امر اینست که پاها برای اینکه بتوانند ساختمان غلط و یا طرز ایستادن غلط قسمت های بالای پاراگبران کند دچار این تراحتی می شوند و غالباً «هم در اثر فشاری که به قسمتی از پاها وارد

ماناظوریکه نمیتوان اتموبیل را با چرخهای نامنظم و غیرمساوی و خواهید بسای مدتی راهبرد انسان هم نمی تواند با پاهای غیر متعادل برای رفتن برای مدت زیادی ادامه بدهد در این مورد کفش خوب اهمیت بسزائی دارد.

خوبی و راحتی کفش از نظر بهداشتی آن نیست که چرم خوب داشته و گران قیمت باشد.

گرچه چرم خوب و دوخت زیبایی کفش از نظر روانی خوبست ولی کفش خوب آنست که پا، از پاشنه تا نوک، در روی ته کفش خوب بخوابد و راحتی آن تأمین بشود نه اینکه قسمتی از پا آزاد بماند و به

کمپیشیده متكلای خوب برای کفها باشد یعنی
وقتی که وزنها روی کفش می‌التدکبها
بهخوبی روی کفش بخواهد.

بطوریکه میدانیم با از یک استخوان
واحد تشکیل نشده است بلکه شامل ۲۶
قطعه استخوان مجزا از هم است که در
مایل پکینگر قرار گرفته‌اند و این استخوانه
ها باید بطور یکنواخت وزن بدن را تحمل
باشند.

یکنوع ناراحتی دیگر با از زیادی و با
کمی هلال یاد شده ایجاد می‌شود بدن
معنی اگر کف‌های صاف باشد پایها نشار زیاد
وارد می‌شود و ایجاد درد می‌کند. خلقت
استخوانهای با طوری است که باهم شکل
طاق را تشکیل می‌دهند و میدانیم که طاق
هم متواند وزن زیادتر از سطح صاف را
تحمل نماید مانند پلهای ساق و باطنهای
زیرزمین‌های سابق.

در صورتیکه کف‌های صاف باشد می‌توان
از کشتهای طبی که‌ها را به شکل طاق نگاه می‌
دارد استفاده نمود.

بر عکس اگر طاق کف پایاندتر پعنی
همان هلال جمع و جورتر باشد در این
صورت نیز مسکن است درد ایجاد نمود
چه وقتی که وزن بدن روی‌ها می‌التدکبها
به کفش‌های معمولی نمی‌چسبد و در هوا
کمی آزاد می‌ماند و در نتیجه نشار زیادتر به
کف‌ها وارد می‌شود و ایجاد درد می‌کند برای
رفع این ناراحتی نیز باید قسمت داخلی کفش
را در محل قوس کف‌های دری بالا آورد تامیل

می‌شود ایجاد سفتی و برجستگی در نقطه‌ای
از پای می‌کند مثل اینکه پایینه بسته باشد.

البته باید این برجستگی و پایینه را
با عمل جراحی برداشت و پس از التیام
زخم‌هم کفش مناسب بوشید. بطوریکه وزن
بدن بطور یکنواخت به ته کفش منتقل
گردد.

واضح است که چنین کخشی باید دست ب
دوز بوده و با دقت و مناسب برای پاتوهی
شود.

یکنوع ناراحتی با بعلت تورم «فاسیای»
کف‌ها ایجاد می‌شود که اگر دقت شود می‌توان
از آن جلوگیری کرد.

فاسیا یکنوع نسج سفتی است که در زیر
پوست و نسج نرم بالقار دارد و استخوانها
را بهم ربط مینمهد. تو زام این نسج اغلب در کسانی دیده
می‌شود که زیاد راه پیمایی می‌کنند و یادآشما
سرها هستند.

علت این امر این است که کف‌ها مثل یک
ملالی است که با نشار وزن بدن قطر آن
کم و زیاد می‌شود و در نتیجه نشار به
ماهیجه‌های کف پا و ماسیا در نتیجه انتهاش
پعنی نسست قدامی باشند و ناحیه خلفی
انگشتان وارد می‌شود و باعث تورم فاسیا
می‌گردد که بسیار دردناک است.

برای درمان این ناراحتی باید مدتی
استراحت نمود تا این درد و تورم از یعنی بروز
برای جلوگیری و یا معاون نکردن این ناراحتی
لازم است داخل کفش طوری درست شود

اتکای خوب برای پائیکه تو س آن زیاد است
باشد .

بعضی از مردم موقع خرید کفش فقط
بطول کفش اهمیت میدهند نه بعرض آن
خالق از اینکه پاها همچنان یک شکل
نیستند چه ممکن است پای دو نفاز اعظام
طول برایر باشد ولی پهنهای متفاوت داشته
باشند در این صورت حتی اگر کفش یک نمره
هم بزرگتر انتخاب بشود بازم به پاششار
خواهد آورد .

در کودکان مخصوصاً باید باین امر توجه
دقیق مبذول داشت چه به خیل والدین
چون کفش یک نمره هم بزرگتر گرفته شده
است ناراحتی ایجاد نخواهد کرد خالق از
اینکه ممکن است است پهنهای آن کم باشد
و بعلت فشار وارده ایجاد درد و ناراحتی
یکند .

مواظبت از پاهادر بیماران قندی ،
پیران و کودکان حائز درجه اهمیت
است زیرا در بیماران قندی هرگونه زخم
بویژه در پاها خیلی دیر خوب میشود .

این قبیل اشخاص نباید دواهای بیخودی
پهنهای خود بمالند یکی از مواد میز است
که بعلت درد و پاییچ خوردگی پا بصورت
مشتمع بهای می جسبانند و این کار باعث تورم
وزخم هاست میشود که در این قبیل بیماران
خیلی دیر خوب میشود .

در بیان نیز بعلت کمی جریان خون
کفش تنگ باعث زخم میشود و زخم
هم بهمان علت کمی جریان خون دیر خوب

میشود .

مواظبت از پاهای کودکان

اما از همه مهمتر مواظبت و دقت در
پاهای کودکان است چه ممکن است عدم
دقت به ناراحتیهای بیشتری منجر گردد .
من جمله یکنوع کعبی پایی بهجه است که
پا به طرف داخل کج میشود بطوریکه اگر
بهجه را سربا نگاهداریم روی لبه خارجی پا
خواهد بود .

اگر در چند هفته پاhtتی چند ماه اول
زندگی بهجه متوجه این امر بشویم باستن
وسیله مخصوص «» پا ویا کج گیری ساده
میتوان این عیب را برطرف نمود و اگر
مدتی طول بکشد برای اصلاح آن باید
به عمل جراحی متول شد و این کار هم
باید هر چه زودتر انجام بگیرد چه اگر بهجه
شروع برآه رلتون بکند روی لبه خارجی پاره
خواهد رفت و ذ اثر فشار بدن پا روز بروز
کج تر خواهد شد تا جاییکه پشت پایه زمین
خواهد آمد -

یکی دیگر از عوارض شایع پا ناخن
فرورفته در گوش است که اغلب انگشت
پای شست است که بداخل گوش فرومی رود
و ایجاد زخم و درد میکند و معمولاً با دوا
هم خوب نمیشود مگر اینکه ناخن عمل
جز ای بشد .

بطور خلامه : ۱ - باید کف پا بخوبی
روی کفش بخواهد تا به پا فشار زیاد وارد
نشود .

پایه دو صفحه ۵۵

چهار میلادی میلاد میلاد میلاد میلاد

مسلمانان فیلیپین نهادند

نوشته است؟

هفتصد ساله ایجاد جامعه اسلامی در فیلیپین
راتشكیل می دهد و در تاریخ تحدن اسلام و
جهان از طولانی ترین مبارزات یک قوم علیه
سلط بیگانه بشمار می آید.

لذا اگر خواسته باشیم جنبش‌های آزادی
بعش جهان را در عصر حاضر، طبقه بندی
نمائیم از لحاظ اهمیت مبارزه موروها بعد
از نسلستان در ردیف دوم قرار خواهد گرفت.
آنها که بامبارزه خود، پرچم اسلام و
آزادی خواهی را افراشته‌اند و پیش از چهار
صدسال است که داعی صلح را بر دل استعمار
گران خارجی و نوگران داخلی آنها چون
«فردينالد مارکوس» گذاشته‌اند. لیکن
سوالی که مطرح است اینست که چرا ملتی
که اینچنین تشنۀ استقلال و از لحاظ کمیت
نیزیش از ۷ درصد جزایر «میندانائو» و

برادران و خواهران عزیز، قصداً از
اين گزارش تاریخ نویسی نیست ما فقط
اوپاچ فعلی جنوب فیلیپین را مورد بررسی
قرار میدهیم، برای اطلاع از تاریخ مبارزات
مسلمانان جنوب می‌توانید به کتابهای
«جنگ خانمانسوز فیلیپین» و یا کتاب
«مسلمانان فیلیپین» نوشته‌دکتر قیصر ادیب
مراجعه فرمائید. هدف ما از این نوشتار،
نشان دادن واقعیت‌های است حتی اگر این واقعیت‌ها
در مواردی تلغی نیز باشد.

* * *

پیش از چهارصدسال است که مسلمانان
جنوب فیلیپین یا «موروها» عایه استعمار-
گران و اشغالگران خارجی که در اس آنها،
امه‌یالیسم امریکا قرار دارد، در مبارزه
مستند مبارزه‌ای که بالغ بر نیمی از تاریخ
مکتب اسلام

جمع، همه می خواهند مردم را هر طور که شده از اسلام جدا کنند و تنها مبلغینی که حق فعالیت در این شهرها را ندارند مبلغین ایرانی هستند !

استعمارگران از هر حیله ای برای بیگانه کردن مردم با اسلام ، استفاده می کنند جامعه شناسان و روانشناسان امریکائی با نامهای بازارگان ، توریست و ... دائساً مشغول سفر از شهر « میندانائو » به آن شهر در این جزیره مسلمان نشین هستند فروود گاههای شهرهای مذکور همواره مملواظ این تفاله های استعمار است.

مثلا همین که متوجه می شوند که مردم شهر مسلمان نشین « هولو » از مسیحیان کاتولیک بیزار ندلذاده ای از این باصطلاح پیام آوران صلح دور غشی !! وارد شهر شده و با تبلیغات فراوان از مذهب کاتولیک انتقاده می کنند، پاپ را مسخره مینمایند ، رسوم مسیحیان کاتولیک را بیاد تمسخر می کنند و هم از جلب اعتقاد مردم، دین نوین خود را به آنها رائه می دهند .

دین پرستان . یعنی کاتولیکها را کوپیده و پرستانیسم را ترویج میدهند و بدینه است که عده ای از مردم نا آگاه نیز چنین آنها خواهند شد .

در سال هزار و نهمصد و هفتاد و دو ، هنگامیکه عده زیادی از مسلمانان دست باعتراف برداشتند که چرا ماحق تبلیغ اسلام را در سرزمین خودمان نداریم و موج این اعتراضات بالا گرفت دولت فیلیپین دست به حیله جدیدی زد و آن اینکه از کشورهای

« سولو » را تشکیل می دهد، هنوز نتوانسته است پیروز گردد ۹ مادر این مقاله تاحد امکان علی این عدم موقوفیت را مورد بررسی قرار میدهیم :

۱- جدائی از مکتب - از همانروزی که مسلمانان جنوب فیلیپین زیر پرچم اسلام و با وجودت کلمه مبارزه خود را آغاز کرده و دلیل آن دادمه دادند، استعمارگران دانستند که تا اسلام درین این ملت وجود داشته باشد پیروزی بر آنها مقدور نخواهد بود. لذا اولین هدف خود را بر مبنای نابود کردن اسلام و یا حداقل تضعیف و وارونه نشان دادن آن قرار دادند و ملتی که در سرزمین آباء و اجدادی خود غیر از شعار اسلام ، شعاعی نشینیده بودند ، ناگهان با سیل مبلغین مسیحی ، یهودی ، بهائی ، بودائی و حتی هندودر سرزمینشان رو برو ، شدند و دیدند که بازیاد شدن این مبلغان که بانام پیام آوران صلح و با شعار صلح دوستی ، برآبری ، وارد صحنه شده بودند، از تعداد مسلمانان راستین و مبلغین حقیقی ، کاسته شدند و آنها را تبعید می کردند و با بزندان می اندختند و یا بقتل می رسانیدند و عده ای رانیزی می خردند که بزرگترین ضربه راهین خود فروخته ها به انقلاب مسلمانان و موروها وارد کردند .

هم اکنون نیز اگر به شهرهای « هولو » ، « تاوی تاوی » ، « باسیلان » ، « کوتوباتون » ، آمبو آنگا ، « طروی » و ... سفر کنید متوجه خواهید شد که در هر قسم شهر عده ای ببلغ مشغول تبلیغ دین خود هستند ولی در

البته اینگونه اعمال ایشان بر روی طبقه دانشجو و روشنفکر کم اثر و در پاره‌ای مواردی اثر است، درحال حاضر بیشترین حقش را در راه از خود بیگانه کردن مسلمانان، کلیسا و کشیشهای مسیحی ایفا می‌نمایند و در تمام شهرهای مسلمان نشین باستثنای «هولو» و «مراوی» تعداد کلیساها بمراتب بیشتر از تعداد مسجد هاست! .

حتی در بعضی از شهرها که حداقل نیمی از سکنه آنها مسلمان هستند نظیر: «الیگان»، «با گادیان» Davao، «پاگادیان» Pagadyan فقط یک و یا دو مسجد نیمساخته آنهم در منطقه‌ای خارج از مرکز شهر وجود دارد.

بگذرید از شهر دموکریه (Demogoute) که بالاینکه ۲۵ درصد مسلمان هستند ولی مسجدی در این شهر یافت نمی‌شود و دولت نیز اجازه ساختن مسجد را نمیدهد.

تمام سعی دولت بر این است که به دنیا و قوریستهای خارجی نشان دهد که تعداد مسیحیان در «میندانائو» بیش از مسلمانان است و ادعای استقلال، طلبی مسلمانان مبنا و اساسی ندارد. و سالیانه آنطور که آمار نشان میدهد حداقل یک نیج محله مسلمان نشین توسط دولت با آتش کشیده می‌شود و درست یک هشتاد هزار آتش‌سوزی مبلغان و کشیشهای مسیحی به محله آتش‌گرفته روانه شده و با

مسلمان دست نشانده و همبسته با مهریالیس نظریه مصر و عربستان سعودی تقاضا کرد که مبلغ به کشور فیلیپین و برای مناطق مسلمان نشین اعزام نمایند و این کشورها نیز چه صدمانه قول همکاری داده و دست دشمنان اسلام را فشردند! و هم‌اکنون در هر کدام از شهرهای مسلمان نشین وارد شوید از وجود چند مبلغ مصری یا عرب، اطلاع حاصل خواهید کرد مبلغینی که اولین شرط آمدن‌نشان به فیلیپین این است که در اوضاع داخلی کشور دخالت نکرده و فقط آنچه‌ی زی که آنها دیکته شده، باید در مدارس تدریس نمایند.

یکروز که ما سرزده به یکی از کلاس‌های درس که مربوط به سال سوم مدرسه اسلامی بود وارد شدیم مشاهده کردیم که مبلغ مصری با آب و قاب مشغول درس دادن شواب نمازهای مستحب است و تأکید نمی‌کرد که اگر نماز شب را که ساعت ۱۲ می‌خوانند باه دقیقه تأخیر انجام دهی نمازهای روزانه‌ای نیز باطل خواهد شد!!

این درسی است از دروس اسلام‌شناسی دانش آموزان سال سوم مدرسه اسلامی، یعنی کسانی که دو آستانه فارغ التحصیل شده‌هستند بوده است تاز گیها پس از انقلاب اسلامی ایران وظینه دیگری نیز برداش مبلغین مصری گذارده شده، و آن مطرح نمودن اختلافات بین‌سنی‌ها و شیعه است تا بدین وسیله تأثیر انقلاب اسلامی ایران را کاهش دهند!

اسلامی و تدریس زبان عربی که زبان مقدس «میندانانو» است، دیده‌اند، لذامنها مدارس دولتی که توسط دولت فلیپین ساخته شده و از وضع بهتری برخوردارند، و مبلغین مصری اداره کنندگان این مدارس هستند، مدارس خصوصی دیگری نیز در مکانهای مختلف تأسیس شده است.

حتی در جنگلها و مناطق دور افتاده قبیله کوچکی، بزرگترین کلبه‌خود را به مدرسه تبدیل نموده و یکی از افراد قبیله که بیش از بقیه، مواد عربی و قرآنی دارد، در این مدارس تدریس میکند در کلاسها معمولاً کودکان و نوجوانان شرکت می‌کنند ولذا در اکثر مناطق مسلمان‌نشین جنوب فلیپین، مردم تاحد نسبتاً زیادی بازبان عربی آشنائی دارند، مشکل عمدۀ این مدارس، نداشتن کتاب است آنها به متن و موضوع کتاب کاری ندارند و هر کتابی که عربی باشد تدریس میکنند ولذا دولت نیز از این مسئله سوء استفاده کرده و هر چند ماه یکبار سیل کتابهای ارتقای و غیر سازده مصری و سعودی را به این مدارس سرازیر میکند.

مدارسی که از طرف دولت حمایت می‌شوند وضعی بهتر از مدارس دیگر دارند و مدارس خصوصی گرچه چنین نیستند ولی استقلال خود را حفظ کرده‌اند و آزادانه تر تدریس می‌کنند و مسائل را راحت‌تر مورد بررسی قرار میدهند. در بعضی از شهرها که علاقه مردم به تدریس زبان عربی و قرآن

شعار (دین برای مامطرح نیست انسانیت مهم است) با مسلمانان رابطه پر قرار کرده و به آنها چنین می‌گویند: «که ما از طرف عیسی مسیح آمده‌ایم تا به شما در خانه‌سازی مجدد، کمک کنیم ما زمینهای داریم که وقف مسیحیان است اگر شما بخواهید، میتوانید از آنها اس-فاده کنید بشرطی که دین ما را پذیری‌یابید!» و مسلمانان همه چیز از دست داده و نایمید بنا مجبورند شرایط آنها را پذیرند و یا در مساجد و مدارس بطور موقت بیتوهه نمایند!

در دوماه اخیر سه محله مسلمان‌نشین در شهرهای داداگو-کوتوباتو و زآمبو-آنکاسیتی در عرض دوهفته طعمه‌حرقی شد! در آتش‌سوزی از «مراوی‌سیتی» ۵۷ دو مسجد نیز خاکستر شد (از اسفند ۵۸ تا اردیبهشت ۵۹). در نتیجه همین اعمال است که اگر سفری از مراوی‌سیتی دورترین نقطه «میندانانو» به زآمبو-آنکاد داشته باشیم در مدت ۱۲ ساعت سفر خود حتی یک نشانه از اسلام در بین راه، مشاهده نخواهیم کرد در عوض هر پانصد مترا به پانصد مترا در کارجاده صلیبی‌های رامی یعنی که بازبان بی‌زبانی به مسافرین می‌فهمانند که در یک سرزمین مسیحی سفر می‌کنید. این فشارها و تضییقات باعث شده است تامسلمانان جنوب نیز در نظر حفظ سرزمین اجدادی خود و حفظ سنتهای قومی و مذهبی خود باشند و تنها چاره زادر تأسیس مدرسه

زمینشان دارند بخصوص گروههای از قبل
سبحان المسلمين که مرکز آن در «مراوی
سیتی» است و گروه جوانان مسلمان که
مرکز آن در مانیل است فعالیتهای تبلیغی
گسترده‌ای دارند که در این میان فعالیتهای
« سبحان المسلمين » که بقول خودشان گرچه
خالی از اغراق هم نیست حدود ۳۰ هزار
عضو داردند، چشمگیر است. آنها حدود چهار
ماه قبل با پرا نمودن یک اردوی اسلامی
توانستند بیش از دو هزار نفر از جوانان
مسلمان را جمع آوری کرده و طی برنامه‌ها
فرهنگی متنوع از آنها بخواهند که فعالیت
خود را گسترده‌تر نمایند.

این اردو گاه که حدود ۱۰ روز بطول انجامید
انعکاس مشتبی درین مسلمانان جنوب به
خصوص مردم مراوی بر جای گذارد این
گروه باجرای نمایشنامه و ساختن سروده
آهنگهای اسلامی سعی در نشان دادن و پیز گیهای
فرهنگ اسلامی دارد، اخیراً شعری بسبک
سرود خمینی ای امام به زبان محلی خود
سروده و اکثر روزها در مساجد اجرامیکنند
قسمتی از ترجمه متن، چندین است، «ما
مسلمانیم اگر دنیا ما قریبالیست بشود
مان خواهیم شد، اگر دنیا از دین بر
گردید هابر خواهیم گشت، مرک بر
انگل، مرک بر قمار، مرک بر زنا،
ما همیشه در مسیر ایمان خواهیم
بود . . .

ضمناً این گروه هر روز نوجوانان بین ده
تا هزارده ساله را به مسجد بزرگ شهر برده

بیشتر است دولت دردانشگاههای آن شهر
نیز کلاسهای بهمین منظور دایر کرده است
وحتی دردانشگاه (نوتربیدیوم) «کوتاتابتو»
که دانشگاهی آمریکائیست ۱۲ واحد
درسی تمام دانشجویان به دروس اسلامی
اختصاص یافته است که عبارتست از:
زندگی حضرت محمد - الفبای
عمومی عربی - تاریخ اسلام، زندگی
رهبران اسلامی « تمام دانشجویان
اجباراً باید این واحد هارا بگذرانند و کاملاً
مشخص است تدریس دووس اسلامی در
دانشگاه آمریکائی چه نتیجه ای خواهد
داشت؟

بعض اینکه کتابهایی که باید دانش-
جویان استفاده کنند، نوشته نویسنده کان
استعما کر آمریکاست.

از گروه عوام و طبقه غیر دانشجویی
جنوب فیلیپین که چاره‌را در تاسیس مدارس
اسلامی یافته است که بگذریم به طبقه‌ی
دانشجویان و روشنفکران جوان این منطقه
من رسیم. این طبقه که متأثر از انقلاب
اسلامی ایران می‌باشد و در تماس با دانش-
جویان ایرانی که اخیراً بعد از انقلاب
فعالیتهای خود را درجهت روشن نمودن
افکار مسلمانان و انتقال انقلاب اسلامی
ایران به جنوب فیلیپین زیادتر نموده‌اند و
بوی اسلام راستین بمشامشان خورد و باعث
حرکت و جنبش آنان شده، بیکار نشسته‌اند
و با تأسیس انجمنهای منطقه‌ای و تاسیس
کتابخانه‌ها، سعی در احیای اسلام در سر-

بعضی از این رام مقاومت نماید که مسلمانان
«میندانانو» از آزادی مذهب برخوردار
هستند، لذا در این اوخر از سختگیریهای
خود در این موارد کاسته است. این گروههای
فال اگر در يك خط قرار بگیرند و
دارای کادر و هبری صحیح بشوند بطور
یقین خواهد توانست انقلاب فرهنگی
گسترده‌ای را در این سرزمین پیاده
نمایند.

ادامه دارد

و تعلیم نظامی میدهد مثلاً تمرینهای نظامی
مانند قدمرو، بدورو، سینه‌خیز، کلاعه‌بر
رژه، و... زادر قالب اسلامی و توأم با
سرودهای اسلامی به آنها می‌آموزد!!
این حرکتهای برآنده‌ای که
در این آخر در بین جوانان مسلمان
«میندانانو» ایجاد شده است ترس و دلهره‌ای
در دل استعمارگران بوجود آورده و آنها
را تکابو و ادشته است اما از آنجاکه دولت
فلیپین در صدد آن است که کشورهای اسلامی

رفتن، کف پای آنها خیلی محکم و باددام
تر از کف پای ما بود.

۲ - هر گونه زخم و یا میخچه و یا
ناراحتی با را باید تحت نظر و مرابت
پزشک درمان کرد واز بکار بردن داروهای
خانگی و بریدن میخچه و غیره خودداری
کرد.

پنجم از صفحه ۴۹

در اینجا این سوال پیش می‌آید که آیا
اجداد ما در ماقبل تاریخ کوشش می‌کردند؟
جواب این است که نه نمی‌پوشیدند و خیلی
هم راحت و طبیعی راه می‌رفتند ولی آنها
روی زمین نرم راه میرفتند و آسفالت و
سنگفرش.

و خود خاک متکای خوب برای کف
پاست و از طرف دیگر بملت باز همه راه

پنجم از صفحه ۸

می‌گردد، ولی اگر فرمتمکن، ثروت خود
راوسیله ای پیش نداشت و دنیا را گذرگاه،
نه توقیگاه بیندیشد، زاهد و درویش و مسد
در صد خویشتن گرا خواهد بود که ملک و مال
راوسیله ای برای دفع سرما و گرما و تشکی
و گرسنگی می‌داند.

در باره علاقه به خدا و منصب سخن به گونه

دیگر است، زیرا هر نوع علاقه به غیر، مذموم
و تایه انحطاط نیست گاهی علاقه به غیر
وارتباط با موجود کامل و برت، بسان علاقه
شاگرد به استاد مایه‌ی تکامل و تعالی است.
ارتباط انسان با خدا ارتباط فقر مطلق با غنای
مطلق نقص محض با کمال محض است و هر
گز نباید چنین بیوندی را از خود بیگانگی
منعی خواهند.